

Onze Vogels

NUMMER 12 | DECEMBER | 2024

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

INHOUD

In deze **uitgave**

Bevedering, alles omvattend **6**

Eén van de 'geheimen'
van Willy Kling:
z'n zangzaadmengeling **10**

Wijsheid **11**

Roulrouls opfokken **12**

Hoogvliegen **12**

14 De ene distelvink
is de andere niet

16 Op zoek naar vogels in
Nationaal park Kruger, Afrika
– Deel 6

20 Het geslacht Psittacula - Deel 2

22 Alle begin is moeilijk 8

24 Over de mogno

En **verder**

- 4 Column voorzitter
- 29 Column keurmeester
- 30 Bondsmededelingen
- 34 Colofon
- 35 Kalendervogel

Coverfoto:

Putter

© Aloïs van Mingeroet

December

De maand december is per definitie een maand van vaststaande feesten, soms een feest vanuit culturele achtergrond, maar ook religieuze. Over veel van die feesten denken mensen heel divers, maar met name de religieuze, zoals Kerstfeest, viert men in heel de wereld. Ieder op zijn of haar eigen wijze.

Albert Zomer, voorzitter

De wereld staat meer dan ooit op diverse fronten en in verscheidene landen in brand. In veel van die gevallen is de "gewone" inwoner de dupe, maar de wereld er rondom heen draait gewoon door. Hoewel gewoon.....! Ondanks oorlog in sommige landen worden er "gewoon" vogels gehouden. Recentelijk kreeg ik een appje om via een foto de kleurslag van een kleurkanarie te definiëren, dit terwijl dit land zwaar getroffen werd op dezelfde dag door bommen en granaten. Voor die liefhebbers, ook onder die omstandigheden, gaat de hobby gewoon door. Hoewel gewoon.....!

Voor degenen die mijn achtergrond kennen mag duidelijk zijn dat hetgeen er in sommige landen gebeurt enorm pijn doet. In een aantal van die landen heb ik mogen wonen en werken. Ik ben van mensen uit die landen gaan houden. Ik hoop en bid voor hen dat zij in vrede het Kerstfeest mogen vieren.

December is ook de maand, hier in Nederland, dat wij ons voorbereiden op

districtstentoonstellingen en ik hoop ook voor de Nederlandse Kampioenschappen in Hardenberg. Voor dat laatste heb ik toch de hoop dat, aangezien wij zo'n mooie show hebben gehad in januari 2024, het aantal inzenders en inzendingen iets meer zal zijn. Ik weet zeker dat de NK-commissie er alles aan gedaan heeft om de show goed voor te bereiden; nu ligt de bal bij ons als inzenders.

Uiteraard werken allerlei factoren mee bij de komst van vogels en bezoekers. Allereerst moet er goed en voldoende, voor een ruimere keuze, gekweekt zijn om in te sturen. Voor het bezoek zijn wij mede afhankelijk van het weer. Hopelijk geen sneeuw of gladheid zoals gewoonlijk in december of januari. Hoewel gewoon.....? Het was lang geleden dat er in januari sneeuw lag en afgelopen jaar dus toch een klein beetje. Ik ben gek op sneeuw met de Kerst, maar in januari maar even niet, alstublieft.

Kweek

We leven van periode naar volgende periode in de hobby. Zo is er grofweg een periode van kweek, van rust en vervolgens tentoonstellen bij een gedeelte van de liefhebbers. In elk van die periodes kijk ik uit naar de volgende. Als vogelliefhebber kijk ik tijdens de TT-periode alweer uit naar de kweektijd. In die TT-periode zie ik wat ik nog uitbreiden moet, qua vogelbestand, om verder te kunnen of misschien wel om een nieuwe uitdaging aan te gaan. Het keurmeester zijn brengt met zich mee

dat je op nogal wat plaatsen komt en dus direct zicht hebt op vogels die voor mij een verbetering in het hok kunnen bewerkstelligen. Er gaat dus soms gewoon een vogeltje mee naar huis. Hoewel gewoon.....! Ik heb mijn hokken veranderd met het oog op de toekomst en kan dus wat minder vogels houden. Ik denk dus wel eerst een aantal malen na, voordat ik iets meeneem. Maar een vogelliefhebber kan soms zo hebbertig worden als je mooie vogels ziet of hebt u dat niet?

Ik ga mij proberen in te houden, maar één uitbreiding heb ik al gedaan en wel bij mijn kapoetsensijzen. Wat meer koppels. Hopelijk komen daar leuke jongen uit. Hierdoor verlang ik al wel weer naar de kweekperiode, niet te snel want.....eerst de noodzakelijk rust voor de vogels!

Ik wens u ook rust toe en vooral mooie vredige en veilige Kerstdagen samen met iedereen die u dierbaar is.

Gezegende Kerstdagen en een goede jaarwisseling.

DIERENPARADE NOORDSHOW

16 17 18 JANUARI

HARDENBERG

NK SIERVOGELS NBVV

**GROOTSTE INDOOR
KINDERBOERDERIJ**

Foto: Marlon Gruijters

**12.000
DIEREN**

NK KLEINDIEREN KLN

donderdag 16 jan 9u-20u
vrijdag 17 jan 9u-20u
zaterdag 18 jan 8u-16u

www.noordshow.nl www.nbv.nl

**DE GROTE PRIJZEN VAN NEDERLAND
K.N.V. ORNITHOPHILIA**

Bevedering, alles omvattend!

© Constant van Santen

Ik kreeg het verzoek om een artikel over de bevedering van onze vogels te schrijven. Makkelijke vraag maar niet zo snel beantwoord. Graag wil ik hier een poging wagen maar beperk mij dan wel tot de Fringillidae oftewel de vinkachtigen. Tot deze groep behoren onder meer de kanarie, de Europese zangvogels als putter, vink, groenling, de roodmus en de Amerikaanse sijzen.

Andere vogels hebben gerelateerd aan hun soort andere bevedering, in structuur, opbouw of ligging. Een watervogel als een eend is immers niet te vergelijken met een kolibrie en ga maar zo verder.

De bevedering van de vinkachtige is min of meer vergelijkbaar. Deze vertegenwoordigt ook de grootste groep op ornithologische tentoonstellingen. Het was en is niet de bedoeling dat ik mij te zeer ga uitweiden over mutaties in de bevedering zoals bij gefriseerde vogels voorkomen. Voor de rest is het van belang enkele punten langs te lopen welke u als liefhebber in de beoefening van uw liefhebberij tegenkomt.

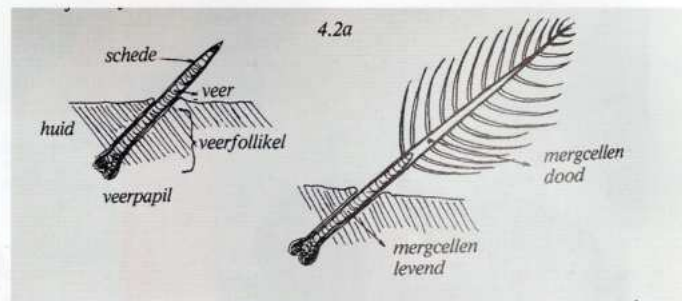
De veer

De vogel bezit meerdere soorten veren afhankelijk van het doel ervan. De veren bestaan voornamelijk uit een centraal sterk centrum, een as ook wel de schacht genoemd. Aan beide zijden van de schacht zit een vlag die bestaat uit uitgroeisels welke wij baarden noemen. Aan de baarden zitten weer kleine baardjes met haakjes. Wij noemen deze veelal de haakbaarden en dienen ervoor dat de haakjes zich vastgrijpen aan de naastgelegen baarden of haakjes. Dat verband zorgt ervoor dat er een stevig compacte veer ontstaat.

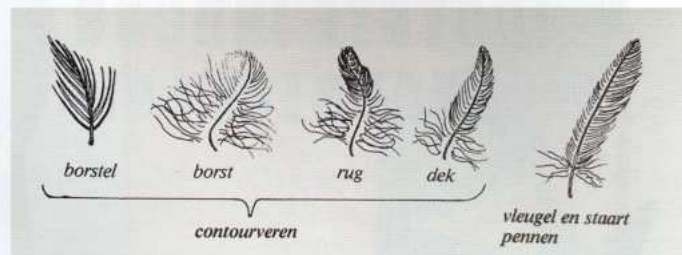
In het algemeen spreken wij over contourveren en vleugel- en staartpennen. In het schema van de Werkgroep Amerikaanse Sijzen (foto 4) ziet u een overzicht van de verschillende veren. De donsveren hebben een korte schacht en geen onderlinge samenhang tussen de baarden en haakjes. Deze veren hebben daarom een open karakter. De uiteinden van het dons hebben lange losse filamenten (draadvormige delen van de donsveer) waarvan de toppen verpulveren. Dit stof kan tussen de veren blijven hangen en daar werken als een product dat verklevingen tussen de veren tegen gaat. Maar dit stof verliest de vogel ook. Sommige liefhebbers (of mensen in het algemeen) ontwikkelen voor dit stof een allergie.

Gedurende de periode dat de veer zich vormt, leeft deze in de kern van het materiaal (keratine). Hier zit het mesodermaal weefsel welke voedingstoffen (en bloed) transporteert om de veer te vormen en de kleurstoffen af te geven. Dit mesoder-

maal trekt zich terug c.q. droogt uit en de veer wordt als het ware hol. De stof die achterblijft heeft een structuur welke nog stevigte aan de veer geeft. Door deze werking is de veer zo licht van gewicht.

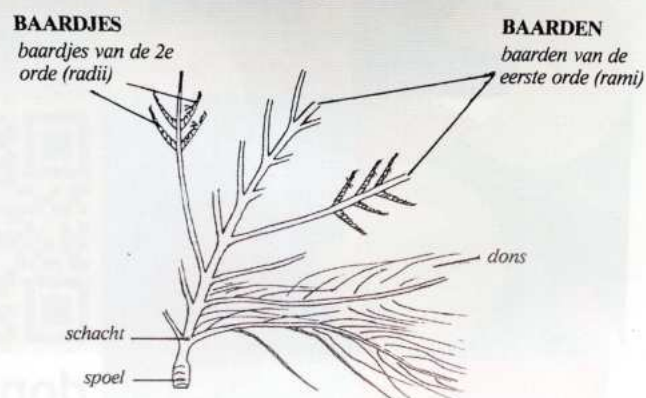

Groeiende veer, © F.Kop

Diverse soorten veren, © F.Kop

De volgroeide veer is als volgt opgebouwd:

Opbouw veer, © F.Kop

Het verenpak

Iedere vogel heeft een groot palet van veren welke, afhankelijk van de plaats in het verenpak, een andere functie en daardoor ook een andere structuur heeft. De ene veer dient om het lijf warm te houden, de ander om bescherming te bieden, reinheid te realiseren (veren rond de bek), weer een ander om te vliegen of te sturen en ga zo maar door. Aan al die veren worden andere eisen gesteld en zijn daardoor anders in opbouw. De een harder, de ander zachter. De een geeft mee, de ander niet. De een is open van structuur en de ander weer zeer dicht. Ook kan een veer meer of minder kleur bezitten om de vogel meer te laten opvallen. Ook wel pronkbevedering genoemd.

Veren welke op het gebied van kleur en reflectie soms heel ingewikkeld kunnen zijn.

Onderstaand schema uit het boek van de "Werkgroep Amerikaanse Sijzen" geeft een redelijk overzicht van de verschillende veren van een vinkachtige vogel.

Overzicht soorten veren (Werkgroep Amerikaanse Sijzen)

voudig zien bij vogels welke een kleurstof wordt toegediend, zoals de roodfactorige kanarie. Als u deze vogels bijvoorbeeld na de selectie geen rood kleurstof meer geeft, dan zult u, na een periode dat het rood uit het lijf is geraakt, zien dat deze veertjes door lichtere -schone nieuwe-veertjes worden vervangen. Deze bevatten dan minder rode kleurstof, of niet meer. Over de vervanging van de neusveertjes kan ik u nog een anekdote vertellen.

Kuifleeuwerik met duidelijke slijtage van bevedering, © H. Branje

Vogels worden bijna naakt geboren en verkrijgen in een periode van enkele weken een compleet noodpakket aan veren, de nestbevedering. Daarin zijn de grote vleugelpennen en de staartpennen, maar ook de duimveertjes, de veren op het einde van de vleugelbocht welke meestal bij de eerste rui nog blijven en pas bij een volledige (tweede) rui gewisseld worden. Dat wisselen is om beschadigingen aan de veren op te heffen en de vogel van een geheel nieuw verenpakket te voorzien welke de vogel kan beschermen en behulpzaam zijn goed te functioneren. Tot dat functioneren behoort bijvoorbeeld naast vliegen en dergelijke ook het imponeren van derden. Een veer is, na volgroei te zijn, een dood element. De "bloedvaten" zijn afgedicht en afgestorven. Een volwassen veer kan later de flexibiliteit wat verliezen, uitdrogen en kleur verliezen. Een opgetreden beschadiging aan de veer doet de vogel geen pijn.

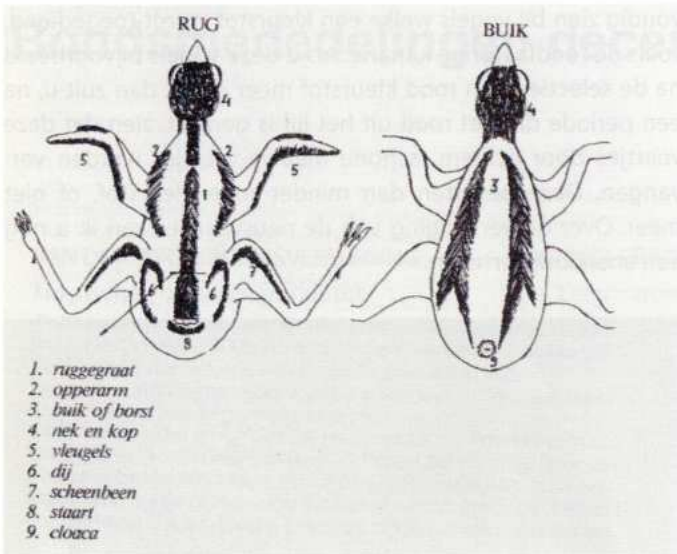
Er zijn vogelsoorten welke in het eerste jaar slechts één keer ruien en de nestbevedering verliezen. Ook zijn er soorten welke in het eerste jaar tweemaal een rui hebben. Geheel of gedeeltelijk. Meestal houdt het soort er rekening mee dat bijvoorbeeld tegen de winter geen rui meer plaats vindt om energie te besparen.

Iedere vogel heeft de eigenschap om een verloren veer opnieuw aan te maken en dus het verenpak te herstellen. Zolang de oude veer in de huid steekt kan dat niet. Bij de getoonde schema's van soorten veren van de vinkachtigen staan de donsveertjes rond de snavel en "neusgaten" niet genoemd. Dit zijn hele korte donsveertjes welke door het eten, ademen en dergelijke beschadigd worden of bevuild. Deze veertjes worden in feite continue door de vogel gewisseld. Je kan dit een-

Zo'n 55 jaar geleden was ik bij een goede kweker van kleurkanaries in de buurt van Putten. Die gebruikte voor de verwarming van zijn vogelruimte kleine petroleumkachels. U kunt zich misschien nog wel herinneren dat deze kachels altijd nogal naar petroleum stonken. Er waren kleine petroleumdeeltjes in de lucht. Deze deeltjes werden door de veertjes op de neusopeningen opgevangen (gefilterd) waarmee er donkere olieachtige doppen op de neus van de vogels ontstonden. Deze verdwenen bij huisvesting elders. Niet door het regelmatige wassen door de vogels zelf maar vanwege het ruïen van deze veertjes. Een oliebevulling op een veer verdwijnt namelijk nooit door het wassen met water.

Aan de hand van dit schema kom ik graag even op een factor welke bij nagenoeg alle vogelsoorten aanwezig is. De intensief- en daarmee ook de schimmelfactor. Een factor of intermediaire werking laat ik even in het midden. Echter iedere soort heeft hier in min of meerdere werking mee te maken. De mannen zijn meestal wat intensiever van kleur en de poppen wat minder hetgeen in de kleur en tekening tot uiting kan komen. Daarnaast speelt de werking van de intensiviteit een rol. De intensiviteit zorgt voor een wat kleinere veer, waardoor de uiting van melanines en lipochroom meer tot uiting komt. Een andere eigenschap van deze intensiviteit is dat de kleurloze zones op het einde van de veer kleiner of minder aanwezig zijn.

De intensieffactor komt bij nagenoeg alle soorten voor maar er wordt eigenlijk alleen bij de kanaries veel over gesproken. Heel vreemd, want bij de samenstelling van de kweekkoppels is dat

Veervelden, © F.Kop

voor iedere soort van doorslaggevend belang.

Bij een intensievere vogel zien wij ook een wat kortere bevedering of een wat kleiner lijf en kop. Wil de kweker het formaat van de vogel goed op niveau houden is selectie en koppeling

op intensiteit van groot belang. Ook de lengte van de bevedering is afhankelijk van het in meer of mindere mate aanwezig zijn van de intensiefactor. Kort gezegd: Meer schimmel geeft een langere veer! Het omgekeerde ook. Zelfs zien we dat de schimmelvogel ook werking heeft op de vorming van het aantal veren in de op het schema getoonde veervelden. Meer schimmel betekent meer veren in het veerveld en een groter veerveld. Intensiever geeft minder veren in het veerveld en kleinere veervelden. Dit is ook de reden dat schimmel vogels groter lijken dan intensieve vogels, er zitten meer en langere veren op.

Naast de andere functie van de veer die u in bovengenoemd schema kunt vinden is er ook een vast patroon waar de bevedering op de vogel groeit. Zie het schema links (eveneens uit het boek van F. Kop)

- en hop weer een kweker die kleur bekent -

Nationale
Ornithologische
Federatie

Fédération
Ornithologique
Nationale

3rd OPEN NOFON CHAMPIONSHIP

Tentoonstelling van kleur-, sier-, en zangvogels

December 21 - 22, 2024

GC Klein Boom Mechelbaan 604, B 2580 Putte

Info: www.nofon.be

mail: nofonvzw@gmail.com

"DE VOGELWERELD" A.O.B. Jaarabonnement 2025

Voor de Nederlandse liefhebber heeft de AOB een **speciale aanbieding!** <https://aobbel.be>

Voor slechts € 42 per jaar ontvangt u ons tijdschrift per post en digitaal. Voor slechts € 20 per jaar enkel digitaal.

Speciaal voor jullie heeft het bestuur van de A.O.B. een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse vogelliefhebbers kunnen voortaan, door slechts € 42 te storten op het rekeningnummer BE05 7350 5552 1875 (bic: KREDBEBB) een jaar lang ons tijdschrift ontvangen, per post en digitaal. (Slechts voor € 20 als u kiest voor enkel het digitale maandblad)

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling, alsook te mailen naar heidi.cosemans@gmail.com
"DE VOGELWERELD" verschijnt 11x per jaar, 10x op 48 blz. (+ 1 extra bijlage ringenreglement) en 1x op 64 blz.

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels ! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.

IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.a.v. KBOF - Vergeylen Paul, Dendermondsesteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul, Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be>
kan U gratis een proefnummer inzien !

Eén van de 'geheimen' van Willy Kling: z'n zangzaadmengeling

Jaap Plokker

Willy Kling behoort al een geruim aantal jaren tot de toonaangevende waterslagerkwekers in Nederland. Aan welke wedstrijd hij ook deelneemt, zijn vogels behalen altijd wel een prijs. Om enkele recente te noemen: op de clubkampioenschappen van de Speciaalclub Zang NZHU, te Katwijk, in december 2023 behaalde één van zijn stammen de eerste prijs en viel ook de prijs voor de 'meesterzanger', inclusief het bondskruis, hem toe. Op de clubwedstrijd van de Speciaalclub Waterslagers 'De Nachtegaal', op Urk, in januari 2024 werd Willy 'generaal kampioen' met de door zijn vogels behaalde scores in de stammen, stellen en enkelingen.

Iedere kweker heeft wel een eigen systeem van kweken, voeding, opkooien, enz., enz. Eén van de elementen van Willy's kweekstelsel is de beheersing van zijn zangmilieu. Aan het eind van de broedtijd worden de oude mannen en poppen bij de jonge vogels vandaan gehaald. Alleen tijdens de broedtijd worden de jonge waterslagermannen dus geconfronteerd met de voorzang van oude mannen. Willy is er van overtuigd dat door steeds doelgericht in stamverband te kweken zijn jonge mannen over het talent beschikken om de toeren op de juiste wijze te zingen en dus tijdens de broedtijd voldoende voorzang krijgen om hun eigen lied te ontwikkelen. Eén van de pijlers van Willy's succes met zijn waterslagers is de zanglust van zijn vogels.

Aan de clubkampioenschappen van de Speciaalclub Zang NZHU is altijd een studiedag verbonden, waarop 'discussie-vogels' en prijswinnaars worden opgezet om af te luisteren en te bespreken. Iedere keer als vogels van Willy op tafel ko-

Zingende waterslager, © shutterstock

men beginnen ze vrijwel direct te zingen en houden dat onafgebroken vol tot ze weer in de koffer worden teruggezet. Dat doen ze dus ook voor de keurmeester. Het 'geheim' achter deze eigenschap van Willy's waterslagers is niet alleen de selectie van zijn kweekvogels op zanglust, maar ook de zaadmengeling die de jonge mannen van Willy krijgen wanneer ze in de zangkast worden gezet. Willy's zangzaadmengeling tijdens de 'opkooiperiode' is als volgt samengesteld:

- 10 kg raapzaad
- 7 kg kanarie witzaad
- 1 kg niger- of negerzaad
- 500 gram gebroken gepelde haver
- 500 gram la Plata (geel) millet
- 250 gram wit slazaad
- 250 gram blauwmaan zaad
- 250 gram anijszaad

In totaal is dit 20,25 kg,

Tot slot nog even een niet onbelangrijke opmerking m.b.t. tot bovenstaande mengeling. Ieder zangkanariekweker

weet dat kanariemannen niet alleen graag zitten te rollen met een hennepzaadje, maar dat ook een havertje een gewild speelobject kan zijn. Het is daarom van essentieel belang om voor voornoemde zaadmengeling geen hele haver te gebruiken, maar uitsluitend gebroken gepelde haver.

Met dank aan Willy Kling.

Dit artikel is een bewerking van het gelijknamige artikel in Contactblad Speciaalclub Zang NZHU, editie 2023-1. Zie voor het originele artikel: www.zangkanaries.nl - Artikelen - Huisvesting, voeding en gezondheid.

Wijsheid

© Rik Meerema

Uilen associëren we met wijsheid. Dat hebben we te danken aan de Grieken. In de oud Griekse filosofie bestond het wezen van de mens uit een voedende plantaardige ziel, een voelende dierlijke ziel en een denkende menselijke ziel. In de mens zitten dus plantaardige, maar ook dierlijke eigenschappen en gedragingen. Ook de goden kregen hun portie dierlijkheid mee. Sommige als half mens, half dier, zoals de centaur en minotaurus. Andere goden, zoals de oppergod Zeus, konden zichzelf tot dier transformeren. Weer andere goden kregen een dier mee. De godin van de wijsheid, Pallas Athena, kreeg een steenuil op haar schouder. Daarom zitten wij tot op de dag van vandaag opgescheept met; meneer de uil en wordt deze op menig studieboek afgebeeld.

Eerste kennismaking

Met wijsheid had mijn eerste kennismaking met de uilenfamilie weinig te maken. Eerder met een aan overmoed grenzende bravoure. Ik moet een jaar of negen zijn geweest. Met een groep natuurliefhebbers, waaronder mijn vader, bezochten we de Makkumer Noordwaard. Een normaal niet toegankelijk natuurgebied langs de IJsselmeerkust bij het Friese plaatsje Makkum. Onder begeleiding van een boswachter gingen we door het gebied. De geur onder de bomen waarin een kolonie blauwe reigers zat, kan ik, hoewel zonder veel plezier, zo weer oproepen. Van de boswachter kreeg ik een schitterend helder blauw reigerei, dat uit één van de nesten was gekieperd. Jarenlang heb ik het kleinnood bewaard. Tijdens de excursie die in mijn herinnering een groot deel van de

dag duurde, leerde ik tal van voor mij nieuwe planten en dieren kennen.

Oud nest....

Op een zeker moment kwamen we bij een laag boompje in een rietveld. Bovenin zat een groot nest. Een kraaiennest. Volgens de boswachter was het echter het voorgaande jaar bezet geweest door een ransuil. Of iemand wilde controleren of dat ook dit jaar weer het geval was. Voor mijn vader was dat niet tegen dovemans oren gezegd. Snel en soepel klom hij het boompje in. Vlot bereikte hij het nest. Toen hij echter zijn hoofd over de rand van het nest stak, vloog een, in mijn ogen, enorme ransuil met veel misbaar van het nest. Mijn vader schrok hier zo van, dat hij anderhalve tel later, een stuk minder soepel en tot hilariteit van de groep, weer op de grond stond. Mijn eerste ransuil! En wat voor één. In mijn beleving een enorme uil.

Later tijdens de excursie zagen we ook nog een velduil. Mijn eerste uilen en dan zelfs twee soorten op één dag. Er zijn in mijn verdere leven als vogelkijker veel dagen geweest dat ik het met minder heb moeten stellen. Een paar jaar na mijn eerste kennismaking met de ransuil zag ik er twee in een berk zitten. Ze waren echter, tot mijn teleurstelling, een stuk kleiner dan mijn herinnering. Ik had en heb nog veel te leren, maar iedere wijze uil is ooit een uilskuiken geweest!

Roulrouls opfokken

In de beginjaren werd er heel moeizaam gebroed met roulrouls omdat het heel moeilijk was om pas uit het ei gekropen kuikens aan het eten te krijgen. In de natuur worden de kuikens door de ouders uit de bek gevoerd. Bij kunstbroed moeten de vogels echter zelf hun kostje bij elkaar scharrelen. Met behulp van jonge Japanse kwartels of Chinese dwergkwartels lukt het doorgaans prima. Deze kuikentjes wijzen de jonge roulrouls als het ware de weg naar voer en water.

Roulrouls worden soms in grote kooien op stro gehouden. Of-schoon in de literatuur ooit wordt geschreven dat roulrouls op zwarte grond moeten worden blijkt dit in de praktijk echt niet nodig te zijn. Wel moet er altijd een bak water ter beschikking te staan voor de vogels zodat hun poten niet uitdrogen kunnen. In het voorjaar gaan de roulrouls enkele maanden naar buiten tot ze in juni weer naar binnen gehaald worden. In grote kooien (150 breed x 60 diep x 80 hoog) blijken de vogels name-

lijk beter tot broeden over te gaan dan in de volières. De vogels bouwen zelf van stro een vrijstaand nest in een hoek van de kooi of gebruiken een omgekeerde emmer (met een gat aan de voorkant). Roulrouls kunnen absoluut niet tegen vorst en worden in de winter binnen gehuisvest.

Koppeltje roulrouls, © G.Ebben

Hoogvliegen

Een echte hoogvlieger is de rüppelgier die is aangetroffen op een hoogte van 11.274 meter! Boven Ivoorkust werd een botsing genoteerd met een vliegtuig. Vandaar de exact gemeenten hoogte.

Deze gier komt voor in Afrika. Het is een forse vogel die gemiddeld 'n meter lang is en zo'n 6.5 tot 9.0 kg kan wegen. En met

een indrukwekkende spanwijdte van zo'n 2.5 meter! Wetenschappers vroegen zich af hoe deze vogel op zo'n hoogte, waar de lucht heel ijl is, aan voldoende zuurstof kon komen. In het hemoglobine van deze gieren zit een speciaal eiwit dat veel zuurstof kan opnemen. Daardoor is deze gier in staat zijn om tot op 11 km hoogte, in ijle lucht te vliegen. Om zo hoog te komen maken ze gebruik van thermiek..

Vliegende Indische ganzen, © Shutterstock

Een 'concurrent' voor de rüppelgier is de Indische gans. De hoogst waargenomen vliegende gans vloog op 7290 m hoogte. Bij een wetenschappelijke test van de Britse universiteit van Bangor, waarbij op 91 Indische ganzen een gps was bevestigd, bleek dat de meesten onder de 5500 meter hoogte blijven. Omdat dit dier zo hoog over de Himalaya vliegt, heeft het een aantal bijzondere aanpassingen aan de ijle lucht en de koude op grote hoogte. Daardoor heeft de Indische gans een iets groter vleugeloppervlak dan andere ganzen van hetzelfde gewicht. Verder is aangetoond dat de Indische ganzen bij lage zuurstofgehalten efficiënter zuurstof kunnen opnemen. Het hemoglobine van hun bloed heeft een hogere zuuropnamecapaciteit dan dat van de andere ganzen. Verder zijn ze in staat om hun warmteverlies te beperken.

De ene distelvink is de andere niet

Alois van Mingeroet

In België spreekt men van distelvink en in Nederland is het putter. Als je het maar weet.

Het is gewoon een hele mooie kleurrijke vink die men vaak aantreft op distels. Ook de wetenschappelijke benaming van de distelvink (*Carduelis*) is afgeleid van 'Carduus' en dat is dan weer de wetenschappelijke familienaam voor de distel.

De benaming putter stamt uit de oudheid, toen mensen de distelvink hielden in kleine kooitjes of het vogeltje zat op een tak met een kettinkje aan een van zijn pootjes, zodat het niet kon wegvliegen. En de kunst van de distelvink bestond er in, dat hij zijn water moest putten. Daarvoor had men een mini emmertje dat op zijn beurt aan een dun kettinkje hing en zo moest de distelvink zijn water putten en zo ontstond de naam "putter".

Carel Fabritius

De Nederlandse kunstschilder Carel Fabritius maakte in 1654 een prachtig schilderijtje van een puttertje en het schilderijtje hangt tot op vandaag in het Mauritshuis in den Haag. Het schilderijtje is slechts 33,5 cm op 22,8 cm en zet je schrap het is getaxeerd op 265.000.000 Euro. Daarmee is het duurste schilderijtje van die afmetingen in de wereld. Distelvink is eigenlijk een mooiere naam. Maar als je het mooie schilderijtje eens kan bewonderen, is de naam putter ook wel van toepassing. En de kunstschilder Carel Fabritius hij werd geboren op 27 februari 1622 en overleed op 12 oktober 1654 in Delft door een explosie in een munitie depot.

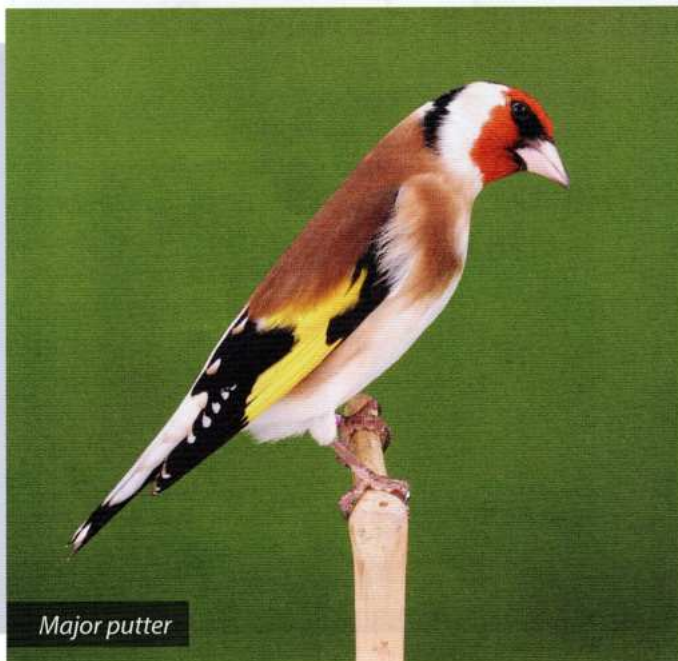
Twaalf ondersoorten

Keren we terug naar de distelvink. In de natuur komen er twaalf ondersoorten voor. de kleinste is de parva (*Carduelis carduelis par-*

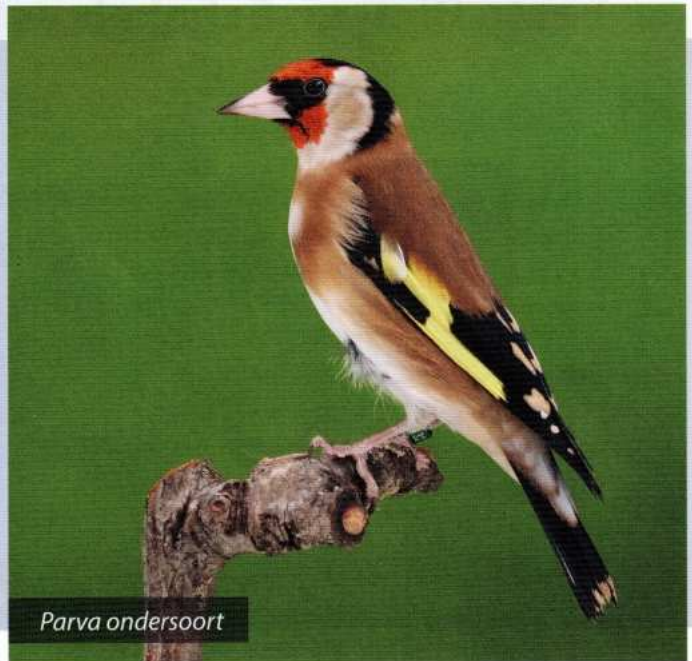

Twee ondersoorten: de parva (l) en de major

va) met 11.5 a 12 cm de kleinste van de familie. Deze heeft ook het meeste bruin in de bevedering; hij komt vooral voor in Zuid Europa. De grootste distelvink is de *Carduelis carduelis major* en deze komt voor in het hoge noorden tot Rusland en Siberië en deze is 15 tot 15,5 cm groot en heeft ook de meest heldere en strak afgelijnde kleuren. Vroeger sprak men alleen van kleine en grote distelvinken. Maar iedereen die nu geïnteresseerd is in de mooie familie van de distelvinken, heeft de verschillende ondersoorten leren kennen en waarderen. Bij ons komen er twee soorten distelvinken voor in de natuur, namelijk de nominaatvorm, *Carduelis carduelis carduelis*; in Nederland noemt men hem elzenputtertje. Ongetwijfeld omdat ze in de winter met hun fijne snaveltje de zaadjes uit de elzenpropjes peuteren. Maar we hebben hier ook

Major putter

Parva ondersoort

de *Carduelis carduelis britannica* en die noemt men in Nederland bloemputter; deze is wat meer helder van kleur. Ze behoren beide tot de middelgrote distelvinken en zijn 12,5 tot 13 cm groot. Naast de zaden van allerlei distels eten ze ook wel andere zaden van de: paardenbloem, bijvoet, kruiskruid, boerenwormkruid, zuuring, melde vogelmuur, els, berk, enz.

Grijskopdistelvink

Maar het echte buitenbeentje van de hele familie is toch de grijskop distelvink, *Carduelis carduelis caniceps*. Deze heeft op zijn

beurt ook nog twee ondersoorten de (*subulata*) en ook de (*parapanisi*) welke voorkomen in Pakistan, Nepal, Iran, Mongolië en Afghanistan. Ze variëren in grootte van 13,5 tot 14 cm. Hun kleur is overwegend grijs, maar hebben wél de gele vleugel spiegels en een klein rood masker. Ze zijn niet zo mooi als de distelvinken die in Europa voorkomen, maar ik vind ze net zo mooi.

ANIVENT

Kalender
Mega-Catalogus
Inschrijven

De catalogus -inclusief alle keurlijsten- van het afgelopen NK nog een keer nakijken?
De vogels van uw soort vergelijken met de resultaten van vorige NK's?
Kijk op Anivent.eu in de Mega-Catalogus en vind!

Kool	Diergroep	Punten	Klassering	Ras	Kleur	Geslacht	Merk	Geslacht	Keurmeester	Inzender (klik voor detail)
335B	australische prachtvinken	90.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	4HDN +
3359	australische prachtvinken	88.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	E343 +
3360	australische prachtvinken	87.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	E343 +
3361	australische prachtvinken	92.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	H568 +

Anivent.eu is gratis, óók voor uw afdeling of speciaalclub!

Op zoek naar vogels in Nationaal park Kruger, Afrika – deel 6 (slot)

In juli 2023 heb ik samen met twee vogelvrienden een tiendaagse reis gemaakt door het Nationaal Park Kruger in Zuid-Afrika met als doel zoveel mogelijk vogels (en andere dieren) in hun natuurlijke leefomgeving te zien.

© Adri van Kooten

Dag 9 – Punda Maria / Mozambique

Vandaag rijden we nog een deel van de dag in Kruger N.P. om daarna de grens over te gaan naar Mozambique. De grensplaats daar is Pafuri. Deze trip is vooral bedoeld om grijskoppapegaaien te spotten. In de ochtend van 7.00 uur tot 9.15 uur hadden we nog tijd om opnieuw in de omgeving van Punda Maria rond te rijden. Ook hebben we nog even weer in de hide van Punda Maria gezeten en enkele foto's kunnen maken van verschillende dieren. Rond 10.00 uur hebben we het huisje verlaten en zijn we op weg gegaan naar de grensplaats Pafuri (oost gate). Onderweg nog even een picknickplaats bezocht en vervolgens naar de grensovergang gereden. De controle aan de Zuid-Afrikaanse grens was vrij eenvoudig en kostte nauwelijks tijd. De douanebeambte van de immigratiedienst gaf aan dat het beter was eerst lopend naar de immigratiedienst van Mozambique te gaan om te informeren wat een visum voor ons zou kosten omdat dit volgens haar per dag verschilde. We hebben haar raad opgevolgd. Het bleek voor deze dag een normaal tarief te zijn. Nadat we weer bij de auto waren reden we naar de grens. Hier gaf de douanebeambte in Mozambique met strenge stem aan dat we de achterklep moesten openen en de auto op een andere plek moesten zetten. Toen we de achterklep openden zei hij 'Oh what a lot'. Om er vervolgens achteraan te zeggen: 'Give me some money man and you can go'. We gaven hem 200 rand en konden vertrekken..... De hoofdweg in Mozambique bleek niet meer geasfalteerd maar slechts een zandpad met keien. Schrijnend was ook het verschil in levensstandaard tussen beide landen. Schamele

hutjes en een verschrikkelijke hoofdweg vol met keien; gewoon niet te geloven dat dit de hoofdweg is van Mozambique naar Zuid-Afrika.

Politie

We waren nog geen kilometer over de grens of we werden al aangehouden door twee politiebeamten. Ze zaten onder een in elkaar geflanst afdakje, het zag er niet uit. Ze lieten ons stoppen om vervolgens om geld te vragen. Ook deze 'beamten' kregen geld (100 rand) en vervolgens mochten we weer verder. Gelukkig was het maar zeven kilometer naar Dumela want de weg was bij tijd en wijle onbegaanbaar. Later hoorden we van de eigenaar van Dumela dat dit het beste stuk weg was dat we gereden hadden in dat deel van Mozambique.

Aangekomen bij Dumela Camp moesten we ons melden bij de receptie om vervolgens door te rijden naar onze tenten bij de rivier. In verband met malaria heb ik me eerst goed ingespoten met Deet en een lange broek aangetrokken. Morgenvroeg gaan we met een gids drie uur lang vogels spotten rond het kamp. Daarna nog een nacht slapen in het kamp en dan weer terug naar Johannesburg. Dumela is een echt basic kamp zonder elektriciteit, stromend water en internet/wifi. Eigenlijk niets voor mij!! Slapen doen we in een tent. Wij hebben een tent met eigen catering. Net als alle andere dagen koken we ook nu zelf. Nieuwe vogelsoorten die we in Mozambique zagen waren onder andere de dwergbijeneter, halsbandhoningzuiger, kuiftok, Marico honingzuiger, witbuikhoningzuiger,

Bateleur (*Terathopius ecaudatus*)

Bateleur, meesvliegenvanger en Meves' langstaartglansspreeuw. De halsbandhoningzuiger is een erg mooie verschijning. Het mannetje is van boven en op de keel glanzend groen met een goudgele glans. De staart is van boven groen. Het groen van de keel wordt begrensd door een purperkleurige band en daaronder is de buik van de vogel geel. Het vrouwtje verschilt niet zo veel van het mannetje, ze is wat doffer van kleur en mist het purper. Het leefgebied bestaat uit half open, bebost gebied zoals savanne, agrarisch gebied met her en der bos, tuinen, kust- en galerijbossen langs rivieren. De Marico honingzuiger doet wat kleurenpracht niet onder voor de halsbandhoningzuiger. Het mannetje is van boven iriserend groen met een donkere buik en kastanjebruine en blauwachtige banden over de borst. Het vrouwtje is minder opvallend. Zij heeft een lichtgele buik waarover wat strepen lopen. De soort is onder andere te vinden in bossen en laag doornstruikgewas. Een vogel die zeker tot de verbeelding spreekt is de Meves' langstaartglansspreeuw. We zagen deze vogel op de grond zoeken naar voedsel. Deze iriserende glanzende spreeuw heeft een vrij lange en gegradueerde staart. De vogel is overwegend blauw en paars van kleur. Ze leven in open savanne en geven de voorkeur aan breedbladige bossen en gebieden met baobabs. Deze spreeuwsoort voedt zich op de grond waar ze met grote stappen lopen en zich laag in de bomen ophouden, voornamelijk op zoek naar insecten om op te eten.

Dag 10 – Terug naar Johannesburg

Deze dag hebben we nog tot ongeveer 16.00 uur rondgereden in het Krugerpark, nog steeds op zoek naar grijskoppapegaaien en bruinkoppapegaaien. Helaas lieten ze zich niet zien. Wel zagen we weer heel erg veel soorten die we de voorgaande dagen al hadden gezien, zoals de dwergbijeneter, kuiftok, witbuikhoningzuiger, bateleur en meesvliegenvanger. De dwergbijeneter is de kleinste bijeneter, ongeveer 16-17cm lang. De vogel weegt 13 tot 19 gram. Het mannetje en het vrouwtje lijken op elkaar. Ze broeden hoofdzakelijk in zandwallen nabij wa-

Dwergbijeneter (*Merops pusillus*)

ter. Het vrouwtje legt gewoonlijk zes tot acht ronde witte eieren die door allebei de geslachten worden bebroed. Dwergbijeneters leven in paren of zwermen. Ze zitten meestal op een lage tak vanwaar ze jagen. Ze eten hoofdzakelijk insecten, vooral bijen en horzels. Ze ontdoen zich van de angels door het insect herhaaldelijk tegen een harde oppervlakte te slaan. De kuiftok is overwegend zwartbruin gekleurd met witte vlekjes op de uiteinden van de staartveren. De borst en de buik zijn eveneens wit. De kromme snavel heeft een dof rode kleur. Het leefgebied bestaat uit hoger gelegen, vochtige en droge bosgebieden, bossen rondom rivieren en ook regenwoud.

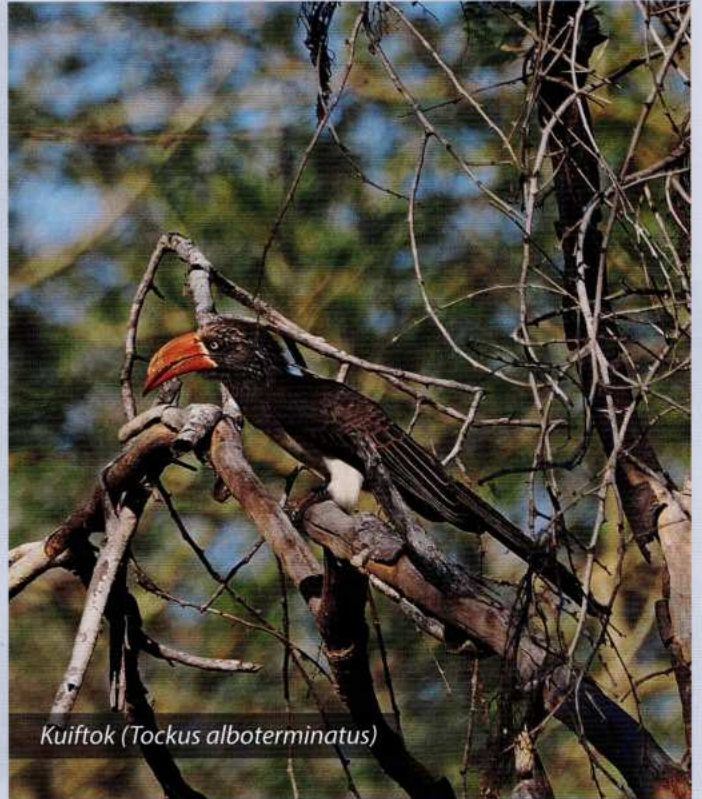
De witbuikhoningzuiger leeft, zoals de meeste honingzuigers, van nectar. Soms wordt dit aangevuld met vruchtvlees of vruchtensap, vooral om hun jongen te voeden, hoewel ze ook insecten vangen. Met hun korte vleugels is hun vlucht snel, direct en rechtlijnig. De Bateleur is een kleurrijke roofvogel en heeft een zwarte romp en kop, een roodbruine rugmantel en een naakt, rood of oranje gelaat. Er is een duidelijk geslachtsverschil tussen het mannetje en het vrouwtje. Vrouwtjes

hebben grijze schouders en witte, zwart gezoomde armpennen. De buitenste slagpennen van het mannetje zijn veel donkerder dan die van het vrouwtje. De bateleur heeft zijn naam te danken aan zijn manier van vliegen. Bateleur betekent namelijk koorddanser. Net zoals een koorddanser die met zijn armen heen en weer gaat om zijn balans te vinden, beweegt deze roofvogel zich tijdens het vliegen zonder dat hij de vleugels beweegt. De bateleur is vooral een aaseter, maar jaagt ook op kleine gewervelden en insecten. Hun nestholte hebben ze in acacia's. Het vrouwtje legt één ei. Dit ei komt na 42 tot 43 dagen uit, waarna nog 90 tot 125 dagen verstrijken voordat het jong uitvliegt.

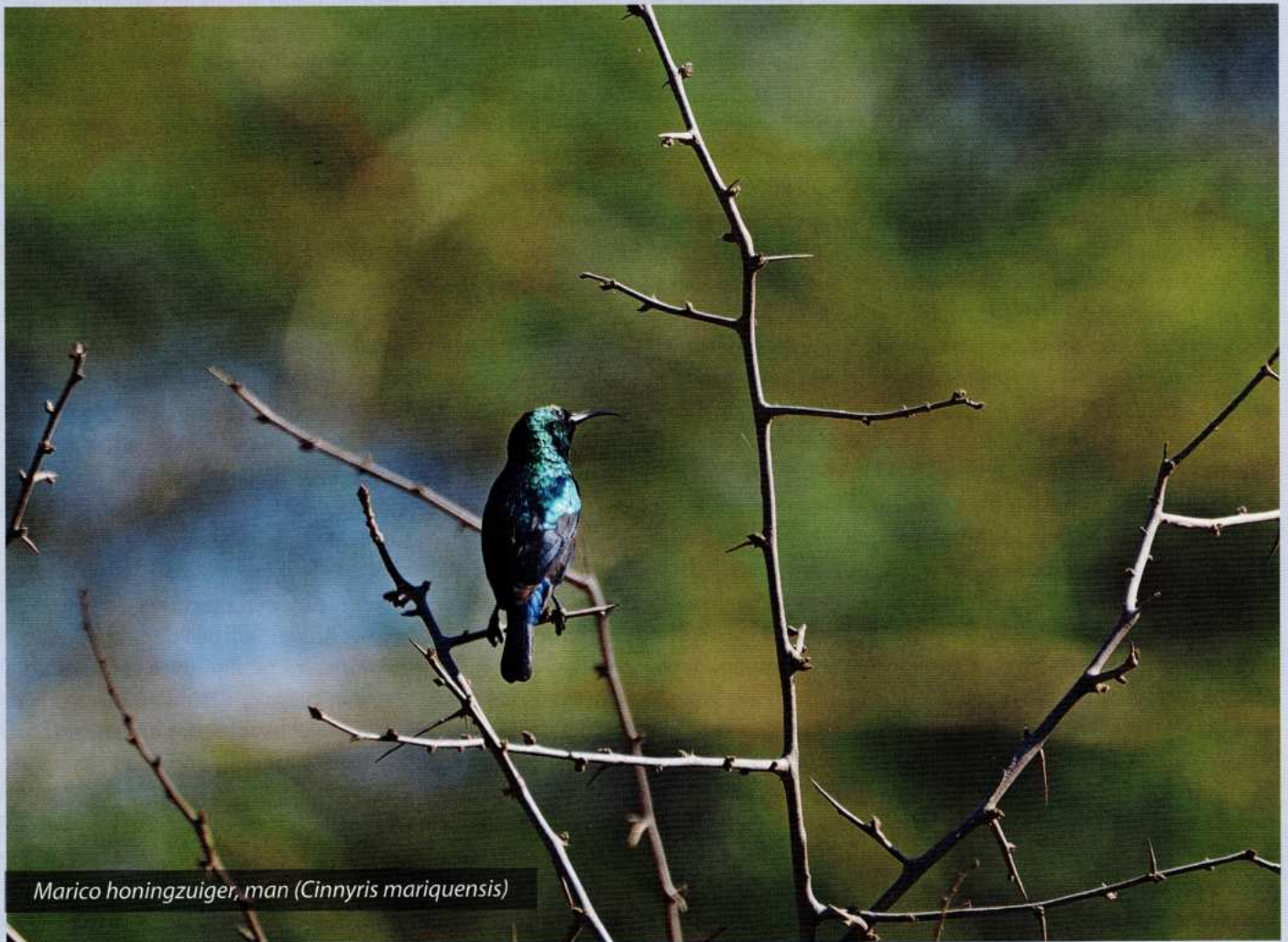
Na opnieuw een prachtige dag verlaten we het Krugerpark bij Punda Maria. Vanaf dat moment mogen we weer harder rijden dan 40 km p/u. Rond 22.30 uur arriveren we in Johannesburg en eindigt onze tiendaagse rondreis door het Krugerpark.

Halsbandhoningzuiger (*Anthreptes collaris*)

Kuiftok (*Tockus alboterminatus*)

Marico honingzuiger, man (*Cinnyris mariquensis*)

Marico honingzuiger, pop (*Cinnyris mariquensis*)

Meesvliegenvanger (*Myioparus plumbeus*)

Meves' langstaartglansspreeuw (*Lamprotornis mevesii*)

Witbuikhoningzuiger (*Cinnyris talatala*)

Het geslacht *Psittacula*

Deel 2 – De Afrikaanse halsbandparkiet

© v. Kooten

Een prachtige familie parkieten die het waard is om nader onder de loep genomen te worden.

Systematiek

In deze artikelenreeks wordt een scheiding van de Afrikaanse en Indische Halsbandparkiet als twee zelfstandige soorten gehanteerd. Dit komt overeen met de nieuwste systematische onderzoeken die genetisch een vrij groot verschil tussen deze vogels aantonen (Groombridge et.al. 2004).

Afrikaanse halsbandparkiet - *Psittacula krameri*

Ondersoorten

- *Psittacula krameri krameri* - Afrikaanse halsbandparkiet
- *Psittacula krameri parvirostris* - Abessijnse halsbandparkiet

Afrikaanse halsbandparkiet - *Psittacula krameri krameri*

Formaat: 40 cm.

Ringmaat: 6,5 – 7 mm.

Geslachtsonderscheid: volwassen mannen en poppen zijn uiterlijk goed van elkaar te onderscheiden. De poppen hebben geen zwartroze halsband en geen oogstreep. Vaak zijn ze ook wat minder intensief van kleur. Jonge vogels lijken op de pop maar hebben een bleekroze snavel en een grauwwitte iris. Jonge vogels beginnen op een leeftijd van ongeveer 18 maanden hun jeugdkleed te verliezen en zijn na ongeveer 32 maanden volledig op kleur.

Man en pop: de hoofdkleur is geelgroen. De onderstaart is lichtgeel en de twee langste staartpennen zijn blauw met een gele punt. De bovensnavel is roodachtig zwart met een zwarte punt, de ondersnavel is vrijwel geheel zwart. Volwassen mannen hebben een halsband die aan de voorzijde zwart is en roze in de nek. De ogen zijn zwart met een gele iris. De poten zijn grijs met donkergrijze nagels.

Abessijnse halsbandparkiet - *Psittacula krameri parvirostris*

Ringmaat: 7 mm.

Formaat: 40 cm.

Man en pop: als de nominaatvorm, maar de groene lichaamskleur laat bij deze ondersoort een duidelijk blauw waas zien. Ook is de snavel geheel roodachtig en iets kleiner.

Herkomst, leefwijze en status in het wild

P. k. krameri heeft zijn verspreidingsgebied in West-Afrika, Senegal, Oeganda en Zuid-Soedan. *P. k. parvirostris* is te vinden in Somalië, Ethiopië en Soedan. Halsbandparkieten bewonen vrijwel elk type landschap, van open savannes tot savannes

Verskil tussen Afrikaanse halsbandparkiet (lb/lbe) en Halsbandparkiet (rbo en rbe)

met struikgewas, van aangelegde tot oorspronkelijke bossen en van landbouw- en fruitteeltgebieden tot stedelijke gebieden. Meestal trekken ze overdag rond in kleine groepen. 's Avonds als ze hun 'slaapbomen' opzoeken vormen zich grote zwermen. Het voedsel dat ze tot zich nemen omvat hoofdzakelijk zaden, bessen, vruchten, bloesems en nectar. Regelmatig vallen ze landbouwgebieden binnen waar ze zich dan tegoed doen aan allerlei gewassen, zoals rijst, mais, gierst en fruit. Als nestgelegenheid maken ze onder andere gebruik van holten in afgestorven (palm)bomen en broedholten van baardvogels en spechten.

De status in het wild is niet bekend, maar men schat dat de populatie veilig is. (Bird Life International 2011).

Huisvesting en voeding

Wat betreft de huisvesting en de voeding in avicultuur van de Afrikaanse halsbandparkiet verwijs ik graag naar het inleidend artikel van oktober over de edelparkieten.

De kweek

Afrikaanse halsbandparkieten kunnen al vroeg beginnen met het broedproces. Vaak zijn in het begin van het jaar dan ook al paringen waar te nemen tussen de vogels. Nestblokken met een afmeting van 25x25x60 cm. en een invlieggat van 7 cm. voldoen over het algemeen goed als nestgelegenheid. Als nestmateriaal kan een mengsel van (vochtige) onbemeste potgrond en houtkrullen worden gegeven (ca. 4 – 5 cm dik).

De pop legt meestal drie tot vijf eieren die om de dag worden gelegd. Na een broedduur van ongeveer 24 dagen worden de (kale) jongen geboren. Op een leeftijd van ongeveer acht tot tien dagen moeten de jongen worden geringd met een 6,5 millimeter geharde voetring. Na drie weken komen de eerste veerstoppels bij de jongen door en op een leeftijd van zeven weken vliegen ze uit. Hierna worden ze nog twee tot drie weken door de ouders (bij)gevoerd) en zijn ze op een leeftijd van tien weken zelfstandig. Het komt nog weleens voor dat de oudervogels over gaan tot een tweede legsel.

Eigen bevindingen

Mijn eerste ontmoeting met de Afrikaanse halsbandparkiet was in 2021 toen ik Gambia bezocht. We liepen toen met een groepje vogelliefhebbers in de Lamin Rice Fields. Dit is een gebied met overstroomde poelen, palmbomen en kleine rijstveldjes in volkstuintijl. De Lamin Rice Fields staan bekend om de vele vogelsoorten die je hier kunt spotten. Ik kan bevestigen dat dit echt één van de beste vogelspotplaatsen in Gambia is. Ik heb hier heel veel vogelsoorten gezien en gefotografeerd, waaronder dus ook de Afrikaanse halsbandparkiet. Ook tijdens mijn bezoek in 2024 aan Gambia heb ik de Afrikaanse halsbandparkiet hier opnieuw gezien en gefotografeerd. Net als in 2021 steeds hoog in de bomen. Later zag ik ze ook tezamen met Senegalparkieten en bruinkoppapegaaien in de omgeving van Bintang, in een gebied genaamd Kasagne. Ook hier zaten ze weer hoog in een boom.

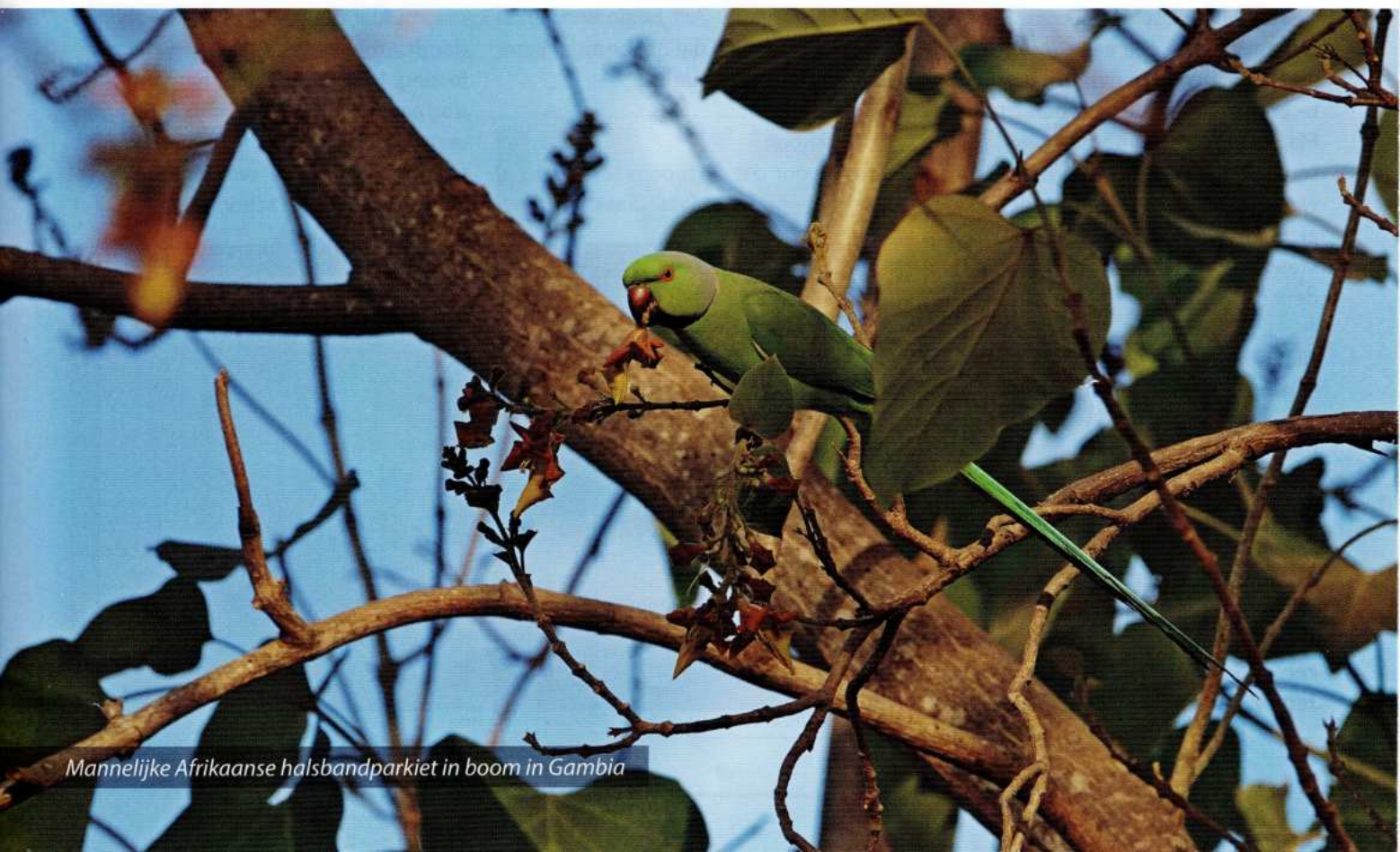
Uiterlijke verschillen met de Indische halsbandparkiet

De Afrikaanse halsbandparkiet is lang niet zo algemeen als de

Indische halsbandparkiet. Het is daarom misschien wel goed om de verschillen tussen de Indische- en Afrikaanse halsbandparkiet te benoemen. De verschillen tussen beide soorten omvatten o.a.:

- Kleur van de snavel. De snavel van de Afrikaanse halsbandparkiet is veel donkerder rood, neigend naar zwartrood.
- Grootte en gewicht, de Afrikaanse halsbandparkiet is kleiner en ranker van gestalte.
- en daardoor ook minder zwaar dan de Indische.
- Man bredere halsband. De halsband van de Afrikaanse halsbandparkiet is aan de basis onder de snavel breder dan die van de Indische.

Mannelijke Afrikaanse halsbandparkiet in boom in Gambia

Alle begin is moeilijk 8

Oud-keurmeester Joop Willink schreef in het bondsblad "Vogelvreugd" van de voormalige ANBvV tot aan zijn dood maandelijks een column onder de titel "Alle begin is moeilijk". Veel van deze artikelen zijn voor de vogelhobby nog steeds actueel. De actuele artikelen worden om de twee maanden, na bewerking door Jos Beijers, geplaatst in "Onze Vogels".

© Joop Willink (+)

Een nieuw jaar gaat weer begonnen, de tijd gaat snel voorbij. Ik wens iedereen alvast een goed 2025, zowel in het gezin als in de vogelsport. Hoewel dat laatste voor ons als vogelkwekers belangrijk lijkt, is het eerste voor mij nog altijd het allerbelangrijkste. Gezondheid en een goed gezinsleven zijn peilers waarop we kunnen voortleven. Maar ik weet dat bij heel velen ook de vogelhouderij zeer na een het hart ligt. Dat is ook een goede zaak, want het hebben van een prettige vrijetijdsbesteding is ook zeker niet onbelangrijk. En wat hebben we een mooie liefhebberij. Het houden en kweken van vogels is een prachtige liefhebberij, waarin we altijd weer voor verrassingen staan, maar waarin ook steeds weer een uitdaging ligt. We kunnen vol verwachting beginnen aan een nieuw jaar. De wedstrijden zijn achter de rug. Met wisselend succes. Dat is elk jaar zo. Voor de één een succes, voor de ander waren er tegenvallers. Het sein om te proberen het dit jaar beter te doen. Maar niet alleen tentoonstellingssuccessen zijn maatgevend voor het geluk dat we in onze vogelhouderij vinden. Alleen al het kijken naar onze vogels brengt vreugde en dat willen we graag zo houden.

Nieuw begin

Een nieuw kweekseizoen staat voor de deur. Natuurlijk zijn er al velen die al begonnen zijn aan dit nieuwe kweekseizoen. Dat zijn met name de kwekers van exoten, die hun kweekseizoen in het najaar al beginnen. Omdat veel exoten in hun eigenlijke biotoop ook in dit seizoen hun jongen grootbrengen. Maar ook zijn er zo langzamerhand al veel exotekwekers die nu eerst hun vogels bij elkaar zetten. Dat kan ook, omdat veel soorten

exoten zodanig zijn gecultiveerd dat ze ook in het voorjaar kweken. Ook veel parkietenkwekers hebben de jongen reeds in het blok liggen of zelfs al op stok. Maar voor de meeste kanariekwekers begint de kweek nu pas. Vroege kanariekwekers hebben hun vogels in de broedkooi, maar veel kanariekwekers beginnen toch wat later. Sommige in februari en maart, maar ook zijn er die pas in april de vogels in de broedkooi zetten. Als het weer wat zachter wordt en het natuurlijke licht zorgt voor langere dagen. Wat het beste is? Wie het weet mag het zeggen. In mijn jeugd was het in mijn omgeving, waar voornamelijk zangkwekers waren, zo dat de vogels na half maart in de broedkooi werden gezet en ook toen waren er kwekers die zeer goed kweekten, maar ook kwekers die maar weinig jongen op stok kregen. Dat is niet veranderd. Zelf begin ik nu eind februari omdat mij dat het beste uitkomt in verband met vakanties.

Goed schoon

Zorg ervoor dat de broedkooien op tijd goed schoon worden gemaakt. Dat kan

later in het seizoen problemen voorkomen. In de eerste plaats moeten we ervoor zorgen dat de broedkooien, voor zover dat mogelijk is, luisvrij worden gemaakt. Denk niet dat uit de kooien die nu zoveel maanden onbewoond zijn geweest, de luizen die er waren wel verdwenen zullen zijn. Niets is minder waar. De luizen overwinteren in elke oneffenheid van de broedkooien en komen, zodra het wat warmer wordt en er vogels in de kooien zitten weer tevoorschijn. Het luisvrij maken van de kooien moet eenieder naar eigen bevindingen ter hand nemen. Maar pas op met middelen waar niet van is vermeld wat erin zit. Dat kan soms tot grote verliezen leiden. Dat heb ik in de afgelopen tijd kunnen ervaren. Maar niet alleen luizen kunnen problemen opleveren, We moeten de kooien ook heel goed schoonmaken met een middel dat bacteriën en schimmels doodt. Vroeger gebruikte ik een lisol-oplossing. Hielp goed maar het stonk ook nog een hele tijd. Nu gebruik ik Halamid, verkrijgbaar bij Welkoop en Boerenbond. Met dit bleekmiddel worden ook veestallen en dergelijke schoongemaakt. Het

middel heeft een lange nawerking en dat is juist goed.

Vorbereiding

Inmiddels zijn we bezig met het voorbereiden van de vogels op het komende kweekseizoen. Het aantal lichturen wordt op rond de 17 uur per dag gebracht. Er zijn mensen die dit ineens doen. Zelf doe ik dat met meerdere trappen, bijvoorbeeld een uur per week. Ook de temperatuur wordt langzaam aangepast tot een graad of 18 á 19. Dat is voor de meeste vogels ruim voldoende om hun eieren te leggen en de jongen groot te brengen. Als de broedkooien gereed zijn en voorzien van bodembedekking, dan kunnen de vogels erin. Ook hierbij wordt verschillend gehandeld. De ene kweker zet ook de broedrijpe mannen in de broedkooi en laat dan de poppen volgen. Zelf pas ik wisselbroed toe en daarom zet ik eerst de poppen in de broedkooi. Zet bij voorkeur eerst de broedrijpe poppen in de broedkooi. Je kunt het zien wanneer je de buikveertjes opblaast aan het onderlichaam dat vol wordt. Gooi anders een beetje nestmateriaal bij de poppen. Ook dan kun je zien hoe broedrijp de poppen zijn. Zet bij voorkeur poppen die ongeveer een jaar oud zijn. Daar kunnen er bij zijn van 10 maanden, maar dat is wel ongeveer een minimum. Te jonge poppen leveren problemen op, bijvoorbeeld door het

krijgen van legnood. Ook duurt het vaak te lang voordat ze beginnen te nestelen. Hoewel niet iedereen het met mij eens zal zijn, is naar mijn mening de soort vogel medebepalend voor de leeftijd waarop ze broedrijp zijn. Mijn ervaring is dat vooral de grotere rassen (zoals Yorkshire en Lancashire) minder snel broedrijp zijn dan kleinere rassen (zoals Fife Fancy en Gloster). Maar wanneer we rond een jaar aanhouden zitten we goed.

Belangrijk

Belangrijk is de voeding van de vogels. Je moet toch minstens een maand voordat de vogels in de broedkooi gaan beginnen met wat meer eivoer te geven. In de winter (zeg maar rustperiode) geef ik om de andere dag wat eivoer. Maar voordat het broedseizoen begint krijgen ze elke dag wat eivoer, rul gemaakt met gekiemd zaad. Dat laatste eten de vogels erg graag en ik denk dat het ook een goed voer is. Natuurlijk moet er ook voldoende zaad aanwezig zijn. Altijd heel belangrijk is de aanwezigheid van voldoende grit en maagkiezel. Deze zaken heeft de vogel niet alleen nodig voor een goede vertering van het voedsel, maar straks ook bij de vorming van de schaal rond de eieren. Vooral wanneer je houtsnippers, roosters, kattenbakkorrels of iets dergelijks als bodembedekking in de kooien gebruik, is de aanwezigheid van grit steeds nodig. Als de vogels in

de broedkooi gaan, laat dan de poppen eerst aan de nestbouw beginnen, voordat je de man erbij zet. Dat voorkomt veel ruzie. Het kan gebeuren dat een pop die nog niet geheel broedrijp is de man niet accepteert. De vogels kunnen elkaar dan ernstig verwonden en zal het broeden alleen maar worden uitgesteld. Let er ook op, dat de poppen hun ei kwijt kunnen. Vooral (te) jonge poppen willen nog wel eens last hebben van legnood. De pop heeft het nest klaar en gaat dik zitten. Eerst op het nest, daarna meestal onder in de kooi. Dan is snel handelen noodzaak. Er zijn verschillende manieren om de pop van het ei te verlossen. Ga niet drukken of wat dan ook. Zelf handel ik als volgt: ik neem het nest en leg daarin een voorverwarmde gloeilamp, zodat het nest warm wordt. Dan neem ik de pop en laat de kraan met een dun straaltje koud water lopen. Onder dit dunne straaltje houd ik de aarsopening van de pop. Je ziet dan dat de spiertjes gaan trekken. Dan zet ik de pop op het warme (niet hete) nest en zet het nest in een universeelkooi. Die zet ik dan warm en donker weg. Meestal komt het ei dan vanzelf. Zo niet, dag later nog eens herhalen. Hopelijk is het niet nodig, maar mocht het zo zijn, dan succes er mee.

Over de mogno

© Norbert Schramm, Dresden

Mede-vertaald: Jos Beijers

De afgelopen jaren hebben we met regelmaat iets gehoord over kleurkanaries met de namen "Quarzo" en "Mogno".

De term "quarzo" komt van het mineraal kwarts en werd in Italië gebruikt voor een nieuwe kleurvariant van melanine kanaries. In de mineralensystematiek behoort opaal ook tot de kwarts-groep.

Gedurende enkele jaren werden deze „kwartsen“ als zwartopalen tentoongesteld op Italiaanse vogelwedstrijden en op wereldtentoonstellingen en wonnen ze eerste prijzen als opaalvogels. In de tussentijd besloot het C.O.M. om de blauwe kleur van de opaalvogels te definiëren. De quartzo's konden dus niet langer tentoongesteld worden als opaalvogels.

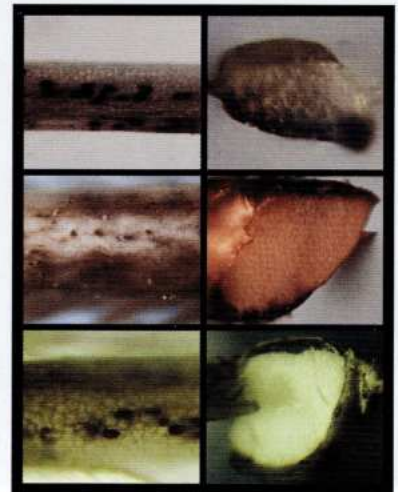
De kweekactiviteiten bleven natuurlijk niet beperkt tot de zwarte variëteit. Ook in Spanje werden de bruine opaalvogels, die leken op de huidige bruine mogno's, jarenlang gepresenteerd als bruinopalen. Er zijn nu ook agaat mogno's en isabel mogno's.

De voorzitter van de Braziliaanse fokkersorganisatie (FOB), Luiz Fernando Ferchini Beraldi, stak veel energie in het laten erkennen van de nieuwe "mutatie" - die overigens niet afkomstig was uit Brazilië - door de C.O.M. Om een einde te maken aan de naamsverwarring werden de benamingen black mogno en brown mogno (mogno= mahonie) in het leven geroepen. Dit is enigszins onbegrijpelijk met betrekking tot de zwarte variant, aangezien "zwarte mahonie" waarschijnlijk niet bestaat. Voor beide kleurvarianten is een C.O.M.-erkenning toegekend en ze kunnen in hun eigen klassen worden getoond vanaf de 2018 World Show in Cesena (Italië).

Oorzaak mogno kenmerk

Over de oorzaak van het Mogno kenmerk lopen de meningen nog uiteen. Aan de ene kant wordt aangenomen dat het een selectie is van de opaalvogels. Er wordt gezegd dat zwarte opalen met een hoog melaninegehalte en klassieke zwarte vogels met hetzelfde hoge melaninegehalte herhaaldelijk met elkaar werden gepaard. Het feit dat vogels met een blauwe factor (azul factor) hierbij ook een grote rol spelen is tegenwoordig bijna vanzelfsprekend geworden bij het kweken van melanine kanaries. Een kenmerk van de blauwfactor is dat het cumulatief werkt. Dit betekent dat elke keer dat Azul met Azul wordt gepaard, het patroonmelanine van de nakomelingen donkerder wordt, het oppervlaktemelanine lichter en dus het contrast tussen patroon en oppervlak groter. De andere twee kenmerken van de opaalvogels - donkerder onderkant van de veren en macromelanosomen - veranderen echter niet als gevolg van deze selectie.

We weten nu dat de onyxfactor een mutatie is die zich op dezelfde genlocus bevindt als de opaalmutatie. Het werkingsmechanisme van deze onyxmutatie is vergelijkbaar met dat van de opaalmutatie, maar niet in die extreme mate die we bij opaalvogels zien. Terwijl de veren van opaalvogels een blauwachtige glans hebben, wordt het melanine van onyx vogels dof en krijgt het melanine aan de oppervlakte een rokerige of roetachtige kleur. In tegenstelling tot opaalvogels is het melanine bij onyxvogels gelijkmatig verdeeld over de bovenste en onderste veren. Er worden ook macromelanosomen aangetroffen, zij het in geringere hoeveelheid en omvang. Genetisch gezien zijn de opaal- en onyxkenmerken intermediair. Dit betekent dat de nakomelingen van de paring van opaal met onyx de melaninen een mengkleur van beide ouders vertonen, omdat ze

Gevederde delen van opaal, onyx en mogno kanaries (van linksboven naar rechtsonder) © Norbert Schramm

Afbeelding 1: Agaat opaal recessief wit - onderkant van de staartveer van een rugveer met macromelanosomen.

Afbeelding 2: Zwart opaal geel - dwarsdoorsnede door de veerschacht van een rugveer; de bovenkant van de veren is doorweven met veel minder melanine dan de onderkant.

Afbeelding 3: Zwart opaal geel - onderkant van een grote veerschacht met kleinere macromelanosomen dan bij opaalvogels.

Afbeelding 4: Zwart onyx geel - dwarsdoorsnede van een veerschacht; de boven- en onderkant van de veren zijn gelijkmatig met melanine doorweven.

Afbeelding 5: Bruine mogno - onderkant van de veerschacht van een rugveer met macromelanosomen die lijken op die van opaalvogels.

Afbeelding 6: Zwarte mogno - dwarsdoorsnede van een grote veer; de bovenkant van de veer is meer doorweven met melanine dan de onderkant.

Zwart quarzo geel lintensief

Zwart mogno rood mozaïek type 2

Bruin mogno geel intensief

Bruin mogno geel mozaïek type 2

beide allelen hebben (opaal allel en onyx allel).

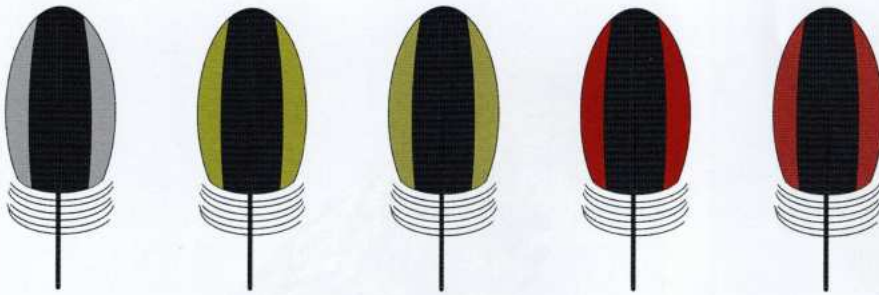
Vanwege de feitelijke of vermoedelijke nabijheid van de mogno's bij de opaal vogels (en dus ook bij de onyx vogels?), werd verondersteld dat de mogno eigenschap een ander allel van de opaal-onyx factor zou kunnen zijn. De vererving van de mogno eigenschap is - net als bij opaal en onyx - vrij en recessief ten opzichte van de klassieke melanine kleuren. Er zijn tegenstrijdige verklaringen en

ervaringen met betrekking tot het melaninepatroon en de kleur van de nakomelingen van een paring tussen opaal en mogno. Sommige fokkers vonden geen intermediaire expressie, andere fokkers zagen een soortgelijk intermediair effect als kan worden waargenomen tussen Opal en Onyx.

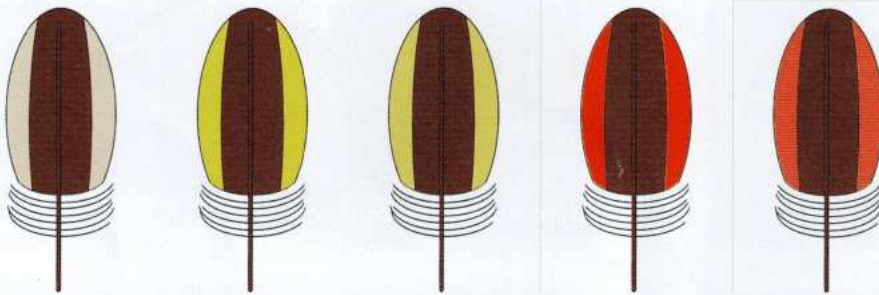
Genetische studie

Het is dankzij het initiatief van de Italiaanse fokker Gianmaria Bertarini dat een genetische studie kon worden uitgevoerd

om de onbeantwoorde vragen over de genetica van de mogno's te kunnen beantwoorden. Bertarini stuurde veren van opaal-, onyx- en mogno/quarzovogels en veren van tussenliggende opaal-onyxvogels naar de Universiteit van Bologna. Professor Luca Fontanesi en zijn team, bestaande uit Dr. Samuele Bovo, Dr. Anisa Ribani, Dr. Giuseppina Schiavo en Dr. Valerio Joe Utzeri, bestudeerden het genoom van deze veren. De veronderstelling dat de opaalmutatie een mutatie is van het melanofiline gen (MLPH) werd

Veren mogno zwart

Veren mogno bruin

bevestigd. Er werden twee allelvarianten van het gen geïdentificeerd. Een drastische variant (frameshift), die opaal veroorzaakt, en een minder ernstige variant (missense), die overeenkomt met onyx. Beiden zijn allelisch, dat wil zeggen dat ze zich op dezelfde genlocus bevinden en zijn daarom alternatieven voor elkaar. Bij mogno's werd dezelfde allelvariant gevonden als bij de opaal!² Hieruit kan worden geconcludeerd dat mogno's slechts expressieve opaalvogels zijn die zijn ontstaan door het gerichte gebruik van melaninerijke vogels en de bijbehorende selectie.

Microscopisch onderzoek

Deze bevindingen komen overeen met mijn lichtmicroscopisch onderzoek (zie microscoopafbeeldingen foto 7). Deze laten zien dat mogno's ook macromelanosomen vormen, zoals deze voorkomen bij opaalvogels. De melaninen hopen zich echter niet uitsluitend op aan de onderkant van de veren. De effecten van het allel zijn daarom meer uitgesproken dan bij onyx en zwakker dan bij opaal.

De kenmerken van de mogno's

Mognokanaries worden gekenmerkt

door een verandering in de zwarte en bruine patroonmelaninen (eumelaninen) en een vermindering van het oppervlaktemelanine (phaeomelanine). Er is een verschuiving in de zwarte en bruine eumelaninen, maar met een lagere concentratie in het onderste deel van de veren. Bij mogno's kan de bovenkant van de veren net zo donker of zelfs donkerder zijn dan de onderkant van de veren.

Zwart mogno

De mogno eigenschap bij deze vogels vermindert de hoeveelheid bruine melanine aanzienlijk en verandert de kleur van de patroonmelanine, maar heeft geen invloed op de snavel, poten en nagels, die zo zwart mogelijk moeten zijn, gelijk aan die van de klassieke zwarte vogels.

Door de hierboven beschreven kenmerken hebben deze vogels een brede, ononderbroken, zwartgrijze patroonmelanine (~RAL 7021) op een loodgrijze melanineoppervlak. Loodgrijs is een subjectieve kleuraanduiding, omdat er een aanzienlijk verschil in kleur is tussen lood met patina en puur lood zonder patina. Het is daarom nodig om naar foto's of levende vogels te kijken om de

kleur van loodmelanine te bepalen. Om bij RAL-kleuren te blijven: het oppervlak moet platinagrijs zijn (RAL 7036).

Goede exemplaren vertonen een duidelijk uitgesproken melaninepatroon op de kop. Bruin melanine is volledig afwezig. Het grote verenkleed heeft dezelfde kleur als de tekening en een heel smal randje in de lipochroomkleur of wit. Een blauwachtige glans op het verenkleed wordt beschouwd als een opvallend gebrek!

Bruin mogno

Het mogno-kenmerk bij deze vogels vermindert de bruine oppervlaktemelanine en verandert de kleur van de patroonmelanine, maar heeft geen invloed op de snavel, poten en nagels, die bruinachtig blijven, zoals bij de klassieke bruine vogels.

Door de hierboven beschreven kenmerken hebben deze vogels een brede, ononderbroken, donkergrijzebruine patroonmelanine (~RAL 8024 beigebruin) en een licht bruingrijze oppervlaktemelanine (~RAL 1015 licht ivoor). Lichtbruine tinten die lijken op die van de eumo's of isabelvogels en roodbruine kleuren die lijken op die van de satinet of een blauwachtige glans op het verenkleed zijn opvallende fouten.

Goede exemplaren vertonen een duidelijk uitgesproken melaninepatroon op de kop. Het grote verenkleed heeft dezelfde kleur als de tekening en een zeer smalle rand in de lipochroomkleur of in het wit.

Melanophiline is een transporteiwit dat dient om de melaninekorrels naar de uiteinden van de celuitlopers te transporteren, waar het tijdens de vedergroei wordt opgenomen in de keratine. Melanophiline wordt gecodeerd door het gelijknamige MLPH-gen. Het aantal melanosomen is normaal, maar ze klonteren zo samen dat de melaninekleur lichter wordt.

Puzzel 3

Los op, vul in en stuur het 13-letterwoord op samen met het antwoord op de schiftingsvraag.

1. We zoeken de naam van een zangkanarie, die ook wel wordt beschouwd als de tenor van zijn soort. Zijn dominante klankkleur: metaal.
2. Hoe noemt men de kooi voor het tentoonstellen van border, fife fancy, japan hoso en scotch fancy ?
3. Van welk land is de andescondor (vultur gryphus) de nationale vogel?
4. We zoeken een zaad. Ondanks zijn gelijkenis in vorm en samenstelling met de zonnebloempitten, behoort het tot een gans andere plantenfamilie, nl. de distels. Een andere naam die men soms gebruikt: saffloorpitjes.
5. De mammo, de kanovink en de molokaikruiper zijn uitgestorven leden van eenzelfde familie. Binnen deze familie had iedere soort zijn eigen voedselspecialiteit, die was goed te zien aan de verschillende snavelvormen. Welke familie zoeken we?
6. Een "weggever". Op tentoonstellingen hebben we bij de kleurkanarie reeksen voor pigment en ook voor
7. We zoeken de naam van een Italiaanse stad (ongeveer 150 km onder Milaan), waar jaarlijks (eind november) een grote vogelhappening plaats heeft. In het immens grote complex (Mancasale) zijn hier meer dan 50.000 vogels

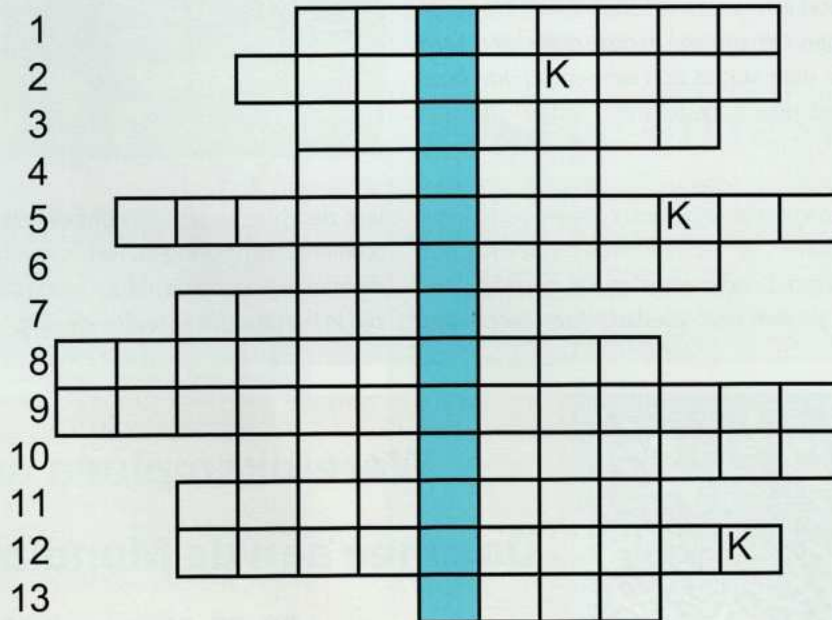
samengebracht.

(noot : in Italië zijn er twee steden met deze naam, daarom hebben ze nog een tweede aanhangsel, voor onze stad is dit Emilia)

8. De Australische bosijsvogel noemt men ook wel eens: lachende Hans. Geef nog een andere benaming voor deze vogel.
9. Mijn naam is TESS WEURT en ik ben woonachtig in PEER. Vorm de naam van een vogel door de letters van mijn naam en woonplaats in de goede volgorde te zetten.
10. Op welke eilandengroep leeft de humes salangaan (collocalia innominata)?
11. Robert Swinhoe (1836-1877) was een bekend ornitholoog, naar wie verscheidene vogels werden genoemd. In welke stad werd hij geboren?
12. Een andere naam voor de Galapagosvink.
13. We hebben de roodhals....., de geoorde..... en de dikbek.....
Over welke vogel hebben we het hier?

Schiftingsvraag: Hoeveel bronzen medailles behaalden de Belgen op de mondial in Charleroi (editie 44 in 1996)?

Oplissing (uiterlijk tegen 31/ 12/ 2024) opsturen naar redactie Onze Vogels, hbranje@icloud.com

SCHIFTINGSVRAAG

Politievogel

© Erik Amreem

Gieren worden steeds vaker ingezet bij het opsporen van lijken, dankzij hun uitzonderlijke reukvermogen. Vooral in de Nieuwe Wereld, waar gieren zoals de kalkoengier voorkomen, worden deze vogels effectief gebruikt in zoekacties. Hun vermogen om de geur van ontbinding op te sporen van grote afstand maakt hen tot waardevolle hulp voor de autoriteiten.

Wanneer een persoon vermist wordt, kunnen gieren worden ingezet om gebieden te doorzoeken waar menselijke zoekteams moeite hebben om toegang te krijgen. Door de lucht cirkelend, kunnen ze geuren detecteren die voor mensen en honden onvindbaar zijn. Het gedrag van gieren, zoals het verzamelen en cirkelen boven een specifiek gebied, kan zoekteams naar de juiste locatie leiden.

Deze inzet van gieren is niet alleen effectief, maar ook snel en

kostenefficiënt. Het gebruik van gieren toont aan hoe de natuur zelf ons kan helpen bij complexe taken en hoe dieren met unieke vaardigheden waardevolle bondgenoten kunnen zijn in opsporingsoperaties.

Kijken onder water

© Erik Amreem

Vogels die onder water jagen, zoals pinguïns en alken, hebben vaak veel blauwe en groene kegeltjes in hun ogen. Dit komt omdat deze kleuren beter zichtbaar zijn in een onderwateromgeving. Licht wordt namelijk anders gefilterd wanneer het door water reist: rood licht verdwijnt snel, terwijl blauw en groen dieper doordringen. Om prooien in deze omgeving goed te kunnen zien, hebben deze vogels zich aangepast. Hun ogen zijn optimaal afgestemd op de kleuren die onder water het meest aanwezig zijn.

Dankzij hun blauwe en groene kegeltjes kunnen ze bijvoorbeeld vissen of andere dieren, die vaak dezelfde kleuren hebben als hun omgeving, toch goed onderscheiden. Dit geeft hen een groot voordeel bij het zoeken naar voedsel. Deze aanpassing

laat zien hoe vogels zich ontwikkelen om te overleven in verschillende omgevingen. Het is een fascinerend voorbeeld van de manier waarop de natuur werkt om dieren succesvol te laten zijn in hun specifieke leefomgeving.

72°
Mundial
de Aves
de Gaiola

© JANUÁRIO 2025
O EUROPARQUE
▲ Santa Maria da Feira
© PORTUGAL

Wereldkampioen worden?
Doe mee aan de Mondial in Portugal

24, 25, 26 januari 2025

Voor meer info ga naar www.com-vogels.nl

Keurmeester 169

Of de toegekende punten wel objectief zijn gegeven, vraagt een inzender van de NZC/JMC regioshow Overijssel mij na afloop van de keuring. Hoe graag ik hem ook gerust zou willen stellen, de eerlijkheid gebiedt dat dit niet het geval is. Het is wel het streven van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBvV). Daarom zijn er standardeisen en wordt er bij elke bijeenkomst gehamerd op keureenheid; dat keurmeesters waar dan ook in het land vogels op dezelfde waarde schatten.

Louis van Kelckhoven

Vogels beoordelen is ook een jury-sport. Het zou niets mogen uitmaken, maar het speelt een rol met welk been een keurmeester 's ochtends uit bed stapt. Ook persoonlijke voorkeuren spelen onbewust mee bij de beoordeling. Het helpt al enorm wanneer een keurmeester zich ervan bewust is dat humeur en voorkeuren (al dan niet onbewust) een rol spelen bij de beoordeling.

Dat de waardering van een keurmeester niet objectief kan zijn heeft ook te maken met de praktijk van vogels aan hun punten helpen. In de tijd van het jaar waarin speciaalclubs hun landelijke - en regioshows houden wil er nog wel

eens iets aan een vogel mankeren. Vaak zijn die dan nog niet op hun best. Ruitpuntjes, vleugel- en staartpennen niet op lengte, waardoor de tekening niet compleet is of de kleur niet je dat, nog wat onrustig in de kooi; het zijn fouten die punten kosten.

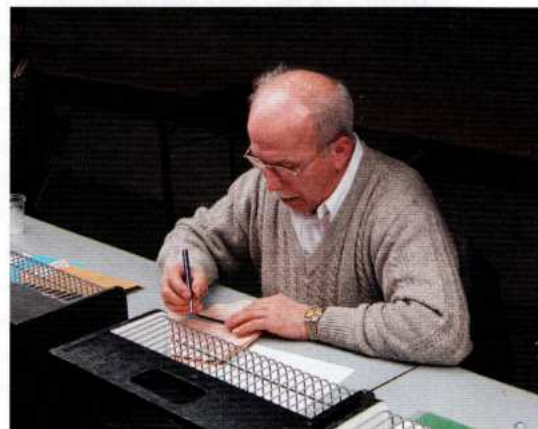
Van een keurmeester mag worden verwacht daar doorheen te kunnen kijken. Die ziet heus wel dat hij ondanks de gebreken een in aanleg knappe vogel voor zich heeft staan. Hoewel 86 punten geven dan verantwoord kan zijn, houdt een beetje keurmeester het bij twee of drie strafpunten. En is het ene onderdeel niet compleet, maar het andere top, dan kan daar een pluspuntje worden gegeven. Zodat uiteindelijk de tekortkomingen van een vogel worden bestraft, maar dat ook het goede wordt benoemd en beloond met een pluspuntje.

Zodat de uiteindelijke beoordeling een kwestie is van minnen en plussen. Van soms duidelijk zijn en straffen, maar ook iets door de vingers kunnen zien. Met de opmerking dat het toch jammer is dat ..., maar dat met wat tijd en goede wil deze vogel heus wel tot zijn recht en aan de punten komt. Dat leren we óók op de keurmeestersschool; een keurbriefje is nooit alleen maar een opsomming van fouten. Benoem ook zeker positieve on-

derdelen en help de vogel aan zijn punten.

Keurmeesters zijn er voor de liefhebbers. Wij beoordelen kweekresultaten en worden geacht genoeg van standardeisen en keurpraktijk te weten om liefhebbers op een constructieve manier aan nóg betere resultaten te helpen. En nee, objectief is het nooit helemaal. Maar dat de keurmeester een naar aard en karakter positief ingesteld mens is, iemand die met gevoel uw vogels beoordeelt, daar kunt u van op aan.

www.tauros-diagnostik-shop.de

vanaf 9,50 €

Winkelwagen

DNA-geslachtsbepaling

aanmelden bestellen betalen opsturen resultaten

Bondsmededelingen december 2024

VAN DE KEURMEESTERSVERENIGING

Tropische vogels en parkieten

J. Ooms uit Valkenswaard is voortaan alleen mobiel bereikbaar op nummer: 06-20338020

DISTRICT DRENTHE

Bij ons, Vogelvereniging Ons Genoegen (N01), hebben we dit jaar een flink aantal jubilarissen mogen huldigen. Waaronder de heren J.H. Hassing en H. Kolenbrander die beide 50 jaar lid zijn van de NBvV. De bijbehorende jubileumspelden werden uitgereikt door Rene Schonewille, districtsvoorzitter Drenthe. Foto: dhr. Kolenbrander, andere foto v.l.n.r. dhr. Hassing en dhr. Schonewille.

DISTRICT FRIESLAND

De Leeuwarder Vogelvrienden (L25) heeft dhr. E.P. Schaeffer, die op 01-12-2024 50 jaar lid is van de NBvV, gehuldigd. De heer Arend Vissia, districtsvoorzitter Friesland kwam langs tijdens de bijeenkomst van de Leeuwarder Vogelvrienden om dhr. Schaeffer de speld behorend bij het 50 jaar lidmaatschap op te spelden. De heer Schaeffer is een groot liefhebber van tropische vogels en kleine papegaaiachtige vogels. Vroeger zat hij op de zeevaart en kwam dan in tropische landen bijzondere vogels tegen en zodoende raakte hij steeds meer geïnteresseerd in deze vogels. De heer Schaeffer is een kundige man die veel over vogels weet en hier

ook mooi over kan vertellen. Vogels die hij o.a. heeft gehad zijn bourkeparkieten, agapornissen, kakariki enz., hij was erg succesvol met zijn vogels en heeft door de jaren heen vele prijzen gewonnen. Sinds 01-01-2019 is dhr. Schaeffer lid van de Leeuwarder Vogelvrienden, daarvoor was dhr. Schaeffer een actief en betrokken lid van Leeuwarden 1. Foto v.l.n.r. dhr. Schaeffer en dhr. Vissia.

DISTRICT NOORD-BRABANT WEST

Bij onze vogelvereniging Edel Tijdverdrijf (D04) te Dinteloord hebben we de eer om een 70 jarig jubilaris te huldigen. Dit jaar, 2024, is het 70 jaar geleden dat de heer Wijn van 't Hof besloot om lid te worden van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Omdat er in 1954 nog geen vogelvereniging was in Dinteloord is de heer van 't Hof eerst een aantal jaren lid geweest van de vogelvereniging in Willemstad en heeft daarna met een aantal vogelliefhebbers uit Dinteloord in 1957 de vogelvereniging Edel Tijdverdrijf in Dinteloord opgericht. De vereniging in Dinteloord bestaat 70 jaar in 2027 maar omdat zoals reeds vermeld de heer van 't Hof eerder lid was van de NBvV heeft het Bondsbestuur ons als vereniging gevraagd om de heer van 't Hof te huldigen voor zijn 70 jarig lidmaatschap van de Bond. De zogenaam-

de jubilarisspeldjes worden voor 70 jarig lidmaatschap niet gemaakt omdat zo'n lang lidmaatschap niet vaak voorkomt. Dus heeft de Bond voor deze speciale gelegenheid een mooie oorkonde gemaakt die de voorzitter van Edel Tijdverdrijf, de heer Kees van der Wegen namens de Bond mocht uitreiken aan de heer van 't Hof. Kanaries waren de vogels waar de voorkeur van de heer van 't Hof naar uitging en deze waren dan ook meerdere malen afgebeeld op zijn oorkonde.

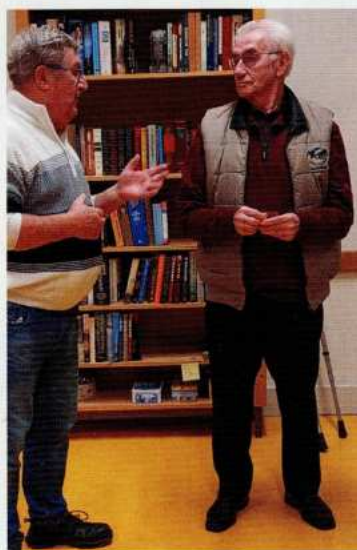

DISTRICT NOORD-BRABANT OOST

De heer Th. Van Kollenburg is 50 jaar lid van de NBvV. Hij is in 1974 lid geworden van De Goudvink in Udenhout, nadat deze vereniging op hield te bestaan is Theo verspreid lid geworden. In de jaren dat hij lid is van de NBvV is hij keurmeester Kleur & postuurkanaries geworden. Na zijn examen is Theo in eerste instantie bij de opleiding keurmeester gaan assisteren om later zelf les te gaan geven en heeft hij als docent vele keurmeesters opgeleid. Tot op heden is Theo actief als keurmeester en geeft hij voorlichting over onze mooie hobby, de vogelsport, in de vorm van lezingen. Theo van harte gefeliciteerd en we hopen je nog vele jaren in goede gezondheid achter de keurtafel te zien. De speld werd hem overhandigd door Henk Jansen secretaris van de Keurmeestersvereniging.

Bij Vogelvereniging Helmonds Kleur '56 (H63) hebben we, tijdens de ledenbijeenkomst van 4 november, de heer Toon Canters gehuldigd i.v.m. zijn 50 jarig lidmaatschap van de NBvV. Toon is een aantal jaren secretaris geweest van de vereniging en hij helpt altijd tijdens de tentoonstellingen die wij organiseren. Daarnaast bezoekt Toon trouw de ledenbijeenkomsten en is verder altijd bereid te helpen als er een beroep op hem wordt gedaan. Foto v.l.n.r. voorzitter Theo Swinkels en de heer Canters.

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Op 7 september heeft Vogelvereniging Zang en Kleur (B05) Boskoop tijdens een gezellig diner bij vogelpark Avifauna dhr. Zirkzee in het zonnetje gezet. Lex Kaptein, voorzitter district Zuid-Holland, heeft hem de speld i.v.m. zijn 60 jarig lidmaatschap opgespeld. Dhr. Zirkzee is vele jaren actief geweest in het bestuur en tevens zeer actief geweest bij de begin jaren van de bekende Boskoopse Vogelmarkt. Voor onze vereniging een man met een echt Zang en Kleur hart. Hij is een paar jaar geleden gestopt met zijn geliefde rode kanaries. Hier heeft hij vele prijzen mee in de wacht gesleept!! Hij heeft altijd mee gespeeld op onze tentoonstelling, de rayon, district en de bondshow. Een lid waar iedereen jaloers op zal zijn..... Foto v.l.n.r. onze voorzitter dhr. Snickers, dhr. Zirkzee en dhr. Kaptein.

DISTRICT ZEELAND

Vrijdag 11 oktober werd de tentoonstelling van de vogelvereniging "Vogelvreugd '79" te IJzendijke geopend. In een knusse zaal in het verre Zeeland waren 680 vogels bijeengebracht om gekeurd te worden. Het enthousiaste bestuur had flink aan de weg getimmerd, want het aantal vogels op de TT was met bijna 45 % gestegen van 470 naar 680 vogels. Een ware prestatie. De zaal zat bij de opening flink vol en niet geheel onverwachts was de voorzitter van de

NBvV, dhr. Albert Zomer, ook aanwezig. De verrassing was er wel voor twee leden van de vereniging en wel het echtpaar Willy en Elly Maenhaut. Albert Zomer gaf aan dat de NBvV verwacht dat mensen ver reizen om vogels naar Hardenberg te brengen voor het NK en dat er dus nu ook omgekeerd van de NBvV verwacht mag worden dat als leden een erkenning verdienen de NBvV ter plaatse komt, ook al is het in het verre, maar mooie Zeeland. Willy is in 1982 en Elly in 1983 lid geworden van de NBvV, samen met hun zoon

Niek, ook lid van de NBvV sedert 1983 kweken ze grijze zebra's, agaats, agaats en recessief witte kanaries. Maar tevens barmsijsjes, zilverbekjes, mussen en wat niet meer. Sinds 1996 tot heden is Willy Maenhaut penningmeester en met volle overgave. Zijn echtgenote Elly is sedert 1996 verantwoordelijk voor de zelfmade catering en al jaren actief achter de "bar". Op de keuringsdag verzorgt zij de soep en broodjes voor de voordragers en keurmeesters. De jaarlijkse kascontrolecommissie bij Willy en Elly thuis

wordt tijdens de controle verwend met koffie en hapjes. Maar ze helpt ook als assistent bij de financiën.

Samen regelen ze ongeveer 80% van de prijzen voor het rad van avontuur tijdens de jaarlijkse TT en feestavond. Uiteraard met zo weinig mogelijk uitgave van geld. Vervolgens verkopen ze samen de loten om geld binnen te halen. Omdat ze zich al zoveel jaren inzetten voor deze mooie actieve vereniging heeft het hoofdbestuur NBvV

besloten, na hiertoe een aanvraag gekregen te hebben van het verenigingsbestuur, Elly en Willy de speld van bijzondere waardering NBvV toe te kennen. Niet omdat het moet, maar omdat deze twee vrijwilligers het verdienen.

Beiden werden vervolgens door verenigingsvoorzitter Willy de Graaf benoemd tot erelid van de vereniging. Foto v.l.n.r. Elly en Willy Maenhout en A. Zomer voorzitter NBvV.

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

H.J.H. Notermans. Afd. Sittard (S20); P. Gelton, afd. Harderwijk 1 (H66); S. Hendriks, H. Mulder, H.H. Winkel, T. Luth en D.J. Seubring, afd. Nieuw Amsterdam (N01); F. Penning, afd. Oostwolde (O16); F. Jansen en Mevr. W. van Oevelen, afd. Hoogerheide 1 (H15); H. Donders en W. Kimenai, afd. Dongen (D37);

Jubilarissen 40 jaar

J. Derks, afd. Gieten (G19); J.W.M. Pot, afd. Zwolle 2 (Z07); H. Kroeze, H. Steffens en J.P. Hubers, afd. Nieuw Amsterdam (N01);

Jubilarissen 50 jaar

B. Nijmeijer, afd. Harderwijk 1 (H66); E. Schaeffer, afd. Leeuwarden 2 (L25); J.H. Hassing en H. Kolenbrander, afd. Nieuw Amsterdam (N01); P. van Beers, afd. Zevenbergen 1 (Z18); A.F.M. Canters, afd. Helmond 1 (H63);

Jubilarissen 60 jaar

H. Zirkzee, afd. Boskoop (B05); L. van Hees, afd. Hoogerheide 1 (H15);

Jubilarissen 70 jaar

W. van 't Hof, afd. Dintelord (D04);

ERELEDEN:

W. Maenhout en Mevr. E. Maenhout-de Jonge, afd. IJzendijke (Y02).

Overledenen

C. van Gerven uit Rosmalen was mede oprichter, oud bestuurslid en ere lid van V.V. "De Nachtegaal", afd. Rosmalen (R11); F. Snickers uit Waddinxveen was voorzitter van V.V. "Zang en Kleur", afd. Boskoop (B05);

F. B. Hendriks, De Steeg (D42); P.M.J. Ramakers, Melick (M37); A.J.R. van Bokhoven, Herpt (D28);

G.H. Middag, Rijssen (R06) C.H.R.J. Kleij, Vlissingen (D21); H. Coumans, Obbicht (S27);

G. Bast, Nieuwlande (D34); J. W. Geuke-meijer, Baexem (H49); W. van 't Hof, Steenberg (D04);

M. Hilgen, Klazienaveen (E10); A. Schenkels, Soerendonk (M30); J.S.T. van der Vliet, Den Oever (H12);

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van het verlies.

VAN HET BONDSBUREAU

Het Bondsbureau is gesloten op vrijdag 27, maandag 30 en dinsdag 31 december 2024. Vanaf donderdag 2 januari 2025 is het Bondsbureau weer bereikbaar. Wij wensen u alvast fijne feestdagen en een goede jaarwisseling.

Mocht u vragen hebben ten aanzien van het NK Vogel 2025, dan kunt u deze sturen naar het mailadres nbvvtvogel@gmail.com

VOLIERE BOUWSAMAN
M. 06-51145525
INFO@VOLIEREBOUWSAMAN.NL | WWW.VOLIEREBOUWSAMAN.NL

Voor al uw vogelbenodigdheden
WIM VAN DE LUSTGRAAF
www.wimvandelustgraaf.nl

† IN MEMORIAM

Foto: Piet Onderdelinden †

Ons bereikte het droevige nieuws dat donderdag 7 november 2024 erelid Hans de Geus op 81 jarige leeftijd, na een kort ziekbed, is overleden.

HANS de GEUS

Hans was van 1978 tot 1994 secretaris van de NBvV. Een zeer aimabel persoon, recht door zee en destijds samenwerkend met de heren Mulder, Van der Molen en Brouwer. Hij bezocht de Algemene Vergadering en het NK Vogel tot enige jaren geleden trouw.

Het hoofdbestuur wil de naasten van Hans condoleren met hun verlies en wenst hen, met name Hans partner Atie, sterkte toe in de komende tijd.

Hoofdbestuur NBvV

† IN MEMORIAM

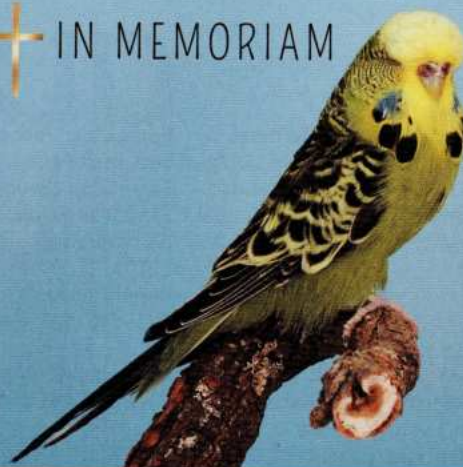

Foto: Piet Doijen

Met grote verslagenheid hebben wij afscheid moeten nemen van onze voorzitter

Frans Snickers

Een enorm gemis voor onze vereniging.

Wij danken hem voor zijn jarenlange inzet.

De vereniging wenst de familie heel veel kracht en sterkte toe.

Vogelvereniging Zang en Kleur Boskoop

† IN MEMORIAM

Onze vereniging werd onlangs hard getroffen doordat drie voormalig bestuursleden, in zeer korte tijd na elkaar overleden. Voor altijd in ons hart zijn:

• vogelvereniging •

aviarium
Eindhoven

• opgericht 1932 •

Willy Langenhuijsen Frans Wiendels Martien Beks

Aviarium heeft veel aan hen te danken en zal hen herinneren als drie mensen die altijd actief waren, altijd op de ledenavonden aanwezig en altijd klaarstonden wanneer dat nodig was.

We zijn hen dankbaar voor alles wat zij voor ons en hun Aviarium gedaan hebben. Wij wensen hun familieleden veel kracht om zonder hen verder te gaan.

Bestuur en leden Aviarium Eindhoven

Ook wij spotten vogels in kleur
maar dan op papier

VOOR DRUKWERK
SIGNING
BEURSMATERIALEN
EN MEER...

Voor informatie
mail info@mullerps.nl
telefoon 020-233 73 81

mullerxxl
PRINT & SIGN

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munnikma, K. Snijder, Mr. H.J.M. Stienen, D.A. Verburg, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

E.B.A. Berns, T. Bielderma, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenars, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, Th. Van Kollenburg, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroet, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, P. Ubachs, H.de Vos, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 06-15318939, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: secretaris@nbvv.nl

2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com

Penningmeester: Sjaak van Bennekom, tel. 035- 6562027, E-mail: jjvanbennekom@hetnet.nl

Bestuurslid: Rob Kristel, tel. 06 46140291, E-mail: robkristel@kpnmail.nl

VERTROUWENSPERSOON

Gerrit Houwen, tel. 0478-562462, e-mail gerrit.houwen@hccnet.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Henk Jansen, tel. 06-19931488, E-mail: secretariaatkmv@hotmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON**Colofon****UITGEVER**

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 20.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 21.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost voor 2024 € 44,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN 2024

Nederland € 34,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 40,-, Priority-post naar alle andere landen € 100,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007 (bereikbaar tussen 08.30 en 12.30 uur), e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofdreductie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: per adres Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels – zie bovenstaand.

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeeltes daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers

DRUK: Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per half jaar. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

Turkooistangara

Tangara Mexicana

© Henk Branje

december

De turkooistangara (*tangara mexicana*) behoort tot de familie thraupinae. Tangara's zijn kleine tot middelgrote vogels met vaak een kleurrijk verenpak. De grootte varieert van 9 cm bij de kleinste soort tot 29 cm bij de grootste soort. Er worden, een en ander afhankelijk van de literatuur, zo'n 260 soorten onderscheiden die voorkomen in Noord- én Zuid-Amerika. Met name in Midden-Amerika en het noorden van Zuid-Amerika worden veel soorten aangetroffen.

De meeste tangara's voeden zich met zowel fruit als met insecten. Een klein aantal leeft van bloemen of nectar. Het zijn echte knoeiers want meestal wordt een vrucht fijn geperst voordat hij in z'n geheel wordt ingeslikt.

Gebroed wanneer er volop eten te vinden is. In Noord-Amerika betekent dat er in de zomermaanden gebroed wordt; in de tropische gebieden wordt gebroed wanneer er volop fruit, bloesem en insecten voorhanden zijn. En dat kan gedurende het hele jaar het geval zijn.

De turkooistangara is een van de soorten die wat vaker in avicultuur worden aangeboden. De afgebeelde vogel is gefotografeerd in de dierentuin van het Duitse Wuppertal. In de grote vrijevlucht tropen volière worden meer dan tien vogels gehuisvest, samen met allerlei andere tropische vogels.

Vanwege hun vaak prachtige verenkleed zijn tangara's altijd heel populair geweest in avicultuur. Hoewel de kweek niet altijd meevalt zijn er volop broedresulta-

ten mee behaald. In het boek "Het houden en kweken van insecten- en vruchtenetende vogels" van onze speciaalclub SCIVV worden kweekervaringen beschreven van zo'n dertig soorten(!). Onder andere van de turkooistangara.

Henk Branje

Onze Vogels

NUMMER 12 | DECEMBER | 2024

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

